

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 231

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

61ο έτος

2 Ιουλίου 2018

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2018/C 231/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2018/C 231/02

Υπόθεση C-574/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 2ας Μαΐου 2018 [αίτηση του Tribunale di Varese (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά του Mauro Scialdone [Προδικαστική παραπομπή — Φόρος προστιθεμένης αξίας (ΦΠΑ) — Προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης — Άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ — Άρθρο 325, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Σύμβαση PIF — Κυρώσεις — Αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας — Παράλειψη καταβολής, εντός της νόμιμης προθεσμίας, του ΦΠΑ που προκύπτει από την ετήσια δήλωση — Εθνική ρύθμιση προβλέπουσα στερητική της ελευθερίας ποινή μόνον όταν το ποσό του μη καταβληθέντος ΦΠΑ υπερβαίνει ορισμένο όριο αξιοποιήσιμου — Εθνική ρύθμιση προβλέπουσα κατώτερο όριο αξιοποιήσιμου για την παράλειψη καταβολής των παρακρατηθέντων στην πηγή ποσών του φόρου εισοδήματος]

2

2018/C 231/03

Υπόθεση C-82/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 8ης Μαΐου 2018 [αίτηση του Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Κ.Α. κ. λπ. κατά Belgische Staat (Προδικαστική παραπομπή — Συνοριακοί έλεγχοι, άσυλο και μετανάστευση — Άρθρο 20 ΣΛΕΕ — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρα 7 και 24 — Οδηγία 2008/115/ΕΚ — Άρθρα 5 και 11 — Υπήκοος τρίτης χώρας για τον οποίο έχει εκδοθεί απόφαση απαγορεύσεως εισόδου στην εθνική επικράτεια — Αίτηση χορηγήσεως άδειας διαμονής για λόγους οικογενειακής επανένωσης με πολίτη της Ένωσης ο οποίος ουδέποτε άσκησε το δικαίωμά του ελεύθερης κυκλοφορίας — Άρνηση εξετάσεως της αιτήσεως)

3

EL

2018/C 231/04	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-331/16 και C-366/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 2ας Μαΐου 2018 [αιτήσεις των Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg, Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Κάτω Χώρες, Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Κ. κατά Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (C-331/16), H. F. κατά Belgische Staat (C-366/16) (Προδικαστική παραπομπή — Ίθαγένεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας και ελεύθερης διαμονής στο έδαφος των κρατών μελών — Οδηγία 2004/38/EK — Άρθρο 27, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο — Περιορισμός του δικαιώματος εισόδου και του δικαιώματος διαμονής για λόγους δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας ή δημόσιας υγείας — Απέλαση για λόγους δημόσιας τάξης ή δημόσιας ασφάλειας — Συμπεριφορά που συνιστά πραγματική, ενεστώσα και αρκούντως σοβαρή απειλή, στρεφόμενη κατά θεμελιώδους συμφέροντος της κοινωνίας — Πρόσωπο του οποίου η αίτηση για χορήγηση ασύλου απορρίφθηκε για λόγους που προβλέπονται στο άρθρο 1, τμήμα ΣΤ, της Σύμβασης της Γενεύης ή στο άρθρο 12, παράγραφος 2, της οδηγία 2011/95/ΕΕ — Άρθρο 28, παράγραφος 1 — Άρθρο 28, παράγραφος 3, στοιχείο α' — Προστασία έναντι της απέλασης — Διαμονή στο κράτος μέλος υποδοχής κατά τα προηγούμενα δέκα έτη — Επιτακτικοί λόγοι δημόσιας ασφάλειας — Έννοια)	4
2018/C 231/05	Υπόθεση C-376/16 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 3ης Μαΐου 2018 — Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) κατά European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Ευρωπαϊκής Δυναμικής — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ [Αίτηση αναίρεσης — Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Παροχή εξωτερικών υπηρεσιών διαχείρισης προγραμμάτων και έργων και παροχή τεχνικών συμβουλών στον τομέα των τεχνολογιών πληροφορικής — Διαδικασία διαδοχικής ανάθεσης κατά σειρά προτεραιότητας (cascade) — Άρθρο 21 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 76 και άρθρο 84, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου — Απαγόρευση αποφάνσεως ultra petita — Στάθμιση υποκριτηρίων στο πλαίσιο των κριτηρίων ανάθεσης — Πρόδηλα σφάλματα εκτίμησης — Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 — Άρθρο 100, παράγραφος 2 — Απόφαση περί απορρίψεως της προσφοράς — Έλλειψη αιτιολογίας — Απόλεια ευκαιρίας — Εξωσυμβατική ευθύνη της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτημα αποζημίωσης]	6
2018/C 231/06	Υπόθεση C-684/17 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 6 Δεκεμβρίου 2017 οι Banca Monte dei Paschi di Siena SpA, Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 26 Σεπτεμβρίου 2017 στην υπόθεση T-83/16, Banca Monte dei Paschi di Siena και Banca Widiba SpA κατά EUIPO	6
2018/C 231/07	Υπόθεση C-685/17 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 6 Δεκεμβρίου 2017 οι Banca Monte dei Paschi di Siena SpA, Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 26 Σεπτεμβρίου 2017 στην υπόθεση T-84/16, Banca Monte dei Paschi di Siena SpA και Banca Widiba SpA κατά EUIPO	7
2018/C 231/08	Υπόθεση C-168/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesarbeitsgericht (Γερμανία) στις 5 Μαρτίου 2018 — Pensions-Sicherungs-Verein VVaG κατά Günther Bauer	7
2018/C 231/09	Υπόθεση C-175/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 6 Μαρτίου 2018 η PTC Therapeutics International Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 5 Φεβρουαρίου 2018 στην υπόθεση T-718/15, PTC Therapeutics International Ltd κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων (EMA)	8
2018/C 231/10	Υπόθεση C-178/18 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 7 Μαρτίου 2018 η MSD Animal Health Innovation GmbH, Intervet international BV κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 5 Φεβρουαρίου 2018 στην υπόθεση T-729/15, MSD Animal Health Innovation GmbH και Intervet international BV κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων	9
2018/C 231/11	Υπόθεση C-203/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Γερμανία) στις 20 Μαρτίου 2018 — Deutsche Post AG, Klaus Leymann κατά Land Nordrhein-Westfalen	10
2018/C 231/12	Υπόθεση C-210/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Schienen-Control Kommission (Αυστρία) στις 23 Μαρτίου 2018 — WESTbahn Management GmbH κατά ÖBB-Infrastruktur AG	10
2018/C 231/13	Υπόθεση C-224/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 28 Μαρτίου 2018 — Budimex S.A.	11
2018/C 231/14	Υπόθεση C-225/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 28 Μαρτίου 2018 — Grupa Lotos S.A.	11
2018/C 231/15	Υπόθεση C-227/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Budai Központi Kerületi Bíróság (Ουγγαρία) στις 3 Απριλίου 2018 — VE κατά WD	12

2018/C 231/16	Υπόθεση C-228/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Kúria (Ουγγαρία) στις 3 Απριλίου 2018 — Gazdasági Versenyhivatal κατά Budapest Bank Nyrt. κ.λπ.	13
2018/C 231/17	Υπόθεση C-235/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 28 Μαρτίου 2018 — Vega International Car Transport and Logistic — Trading GmbH	14
2018/C 231/18	Υπόθεση C-262/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 16 Απριλίου 2018 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δευτέρο τμήμα) στις 5 Φεβρουαρίου 2018 στην υπόθεση T-216/15, Dôvera zdravotná poisť'ovňa, a.s. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	14
2018/C 231/19	Υπόθεση C-280/18: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας (Ελλάδα) την 24η Απριλίου 2018 — Alain Flausch, Andrea Bosco, Estiene Roger Jean Pierre Albrespy, Σωματείο «Σύνδεσμος Ιητών», Σωματείο «Ελληνικό Δίκτυο — Φίλοι της Φύσης», Σωματείο «Σύλλογος Προστασίας και Περιθαλψης Αγίας Ζωής — ΣΠΠΑΖ» κατά Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Υπουργού Οικονομικών, Υπουργού Τουρισμού, Υπουργού Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής	16
2018/C 231/20	Υπόθεση C-312/18 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 11 Μαΐου 2018 οι Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 21 Μαρτίου 2018 στην υπόθεση T-361/17, Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	17

Γενικό Δικαστήριο

2018/C 231/21	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-429/13 και T-451/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Μαΐου 2018 — Bayer CropScience κ.λπ. κατά Επιτροπής [Φυτοπροστατευτικά προϊόντα — Δραστικές ουσίες clothianidine, thiaméthoxame και imidaclopride — Επανεξέταση της έγκρισης — Άρθρο 21 του κανονισμού (ΕΚ) 1107/2009 — Απαγόρευση χρήσης και πώλησης σπόρων που έχουν υποστεί επεξεργασία με φυτοφαρμακευτικά προϊόντα τα οποία περιέχουν τις επίμαχες δραστικές ουσίες — Άρθρο 49, παράγραφος 1, του κανονισμού 1107/2009 — Αρχή της προφύλαξης — Αναλογικότητα — Δικαίωμα ακρόασης — Εξωσυμβατική ευθύνη]	18
2018/C 231/22	Υπόθεση T-584/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Μαΐου 2018 — BASF Agro κ.λπ. κατά Επιτροπής [Φυτοπροστατευτικά προϊόντα — Δραστική ουσία fipronil — Επανεξέταση της έγκρισης — Άρθρο 21 του κανονισμού (ΕΚ) 1107/2009 — Απαγόρευση χρήσης και πώλησης σπόρων που έχουν υποστεί επεξεργασία με φυτοφαρμακευτικά προϊόντα τα οποία περιέχουν την επίμαχη δραστική ουσία — Άρθρο 49, παράγραφος 2, του κανονισμού 1107/2009 — Αρχή της προφύλαξης — Εκτίμηση επιπτώσεων]	19
2018/C 231/23	Υπόθεση T-283/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαΐου 2018 — Esso Raffinage κατά ECHA [REACH — Αξιολόγηση των φακέλων — Έλεγχος της συμμορφώσεως των καταχωρίσεων — Έλεγχος των υποβαλλομένων πληροφοριών και εν συνεχεία παρακολούθηση της αξιολογήσεως των φακέλων — Δήλωση μη συμμορφώσεως — Αρμοδιότητα του Γενικού Δικαστηρίου — Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξη υποκείμενη σε προσφυγή — Άμεσος και ατομικός επηρεασμός — Παραδεκτό — Νομική βάση — Άρθρα 41, 42 και 126 του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006]	20
2018/C 231/24	Υπόθεση T-205/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Μαΐου 2018 — Λιθουανία κατά Επιτροπής [Ταμείο Συνοχής — Δαπάνες που αποκλείονται από τη χρηματοδότηση — Τεχνική υποστήριξη για τη διαχείριση του Ταμείου Συνοχής στη Λιθουανία — ΦΠΑ — Άρθρο 11, παράγραφοι 1 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) 16/2003 — Μείωση της χρηματοδοτικής συνδρομής]	21
2018/C 231/25	Υπόθεση T-626/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαΐου 2018 — Troszczynski κατά Κοινοβουλίου (Ρύθμιση σχετική με τα έξοδα και τις αποζημιώσεις των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Αποζημίωση βουλευτικής επικουρίας — Ανάκτηση αχρεωστήτως καταβληθέντων — Αρμοδιότητα του Γενικού Γραμματέα — Αρχή electa una via — Δικαιώματα άμυνας — Βάρος αποδείξεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πολιτικά δικαιώματα — Ίση μεταχείριση — Κατάχρηση εξουσίας — Ανεξαρτησία των βουλευτών — Πλάνη περί τα πραγματικά περιστατικά — Αναλογικότητα)	21
2018/C 231/26	Υπόθεση T-675/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Μαΐου 2018 — Wirecard κατά EUIPO (mycard2go) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης mycard2go — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 94, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 2017/1001)}	22

2018/C 231/27	Υπόθεση T-676/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Μαΐου 2018 — Wirecard κατά EUIPO (mycard2go) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης mycard2go — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]]	23
2018/C 231/28	Υπόθεση T-712/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαΐου 2018 — Deutsche Lufthansa κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συγκεντρώσεις — Αγορά των αεροπορικών μεταφορών — Απόφαση με την οποία κηρύσσεται η συγκέντρωση συμβατή με την εσωτερική αγορά υπό την επιφύλαξη της τηρήσεως ορισμένων δεσμεύσεων — Αίτηση απαλλαγής από μέρος των αναληφθεισών δεσμεύσεων — Αναλογικότητα — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Αρχή της χρηστής διοικήσεως — Κατάχρηση εξουσίας)	23
2018/C 231/29	Υπόθεση T-818/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαΐου 2018 — Netflix International και Netflix κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση σχεδιαζόμενη από τη Γερμανία προς στήριξη της παραγωγής και της διανομής κινηματογραφικών ταινιών — Απόφαση με την οποία η ενίσχυση κηρύσσεται συμβατή με την εσωτερική αγορά — Πράξη που δεν αφορά ατομικά τις προσφεύγουσες — Κανονιστική πράξη για την εφαρμογή της οποίας απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα — Απαράδεκτο)	24
2018/C 231/30	Υπόθεση T-860/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Μαΐου 2018 — Wirecard κατά EUIPO (mycard2go) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης mycard2go — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]]	25
2018/C 231/31	Υπόθεση T-23/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαΐου 2018 — Barnett κατά ΕΟΚΕ (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Σύνταξη λόγω αρχαιότητας — Πρόωρη συνταξιοδότηση χωρίς μείωση των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων — Μέτρο όπως προβλεπόταν στο άρθρο 9, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ — Συμφέρον της υπηρεσίας — Εκτέλεση ακυρωτικής αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοικήσεως — Ευθύνη)	25
2018/C 231/32	Υπόθεση T-387/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαΐου 2018 — Triggerball κατά EUIPO (Σχήμα μπάλας με μύτες) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης τρισδιάστατου σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Σχήμα μπάλας με μύτες — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Διακριτικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]]	26
2018/C 231/33	Υπόθεση T-199/18: Αγωγή της 16ης Μαρτίου 2018 — SCF Terminal (Cyprus) και S H B κατά Συμβουλίου κ.λπ.	26
2018/C 231/34	Υπόθεση T-230/18: Προσφυγή της 6ης Απριλίου 2018 — Czarnecki κατά Κοινοβουλίου	27
2018/C 231/35	Υπόθεση T-238/18: Προσφυγή της 12ης Απριλίου 2018 — Netflix International και Netflix κατά Επιτροπής	28
2018/C 231/36	Υπόθεση T-239/18: Προσφυγή της 17ης Απριλίου 2018 — SKS Import Export κατά Επιτροπής	29
2018/C 231/37	Υπόθεση T-241/18: Προσφυγή της 18ης Απριλίου 2018 — Bruno κατά Επιτροπής	29
2018/C 231/38	Υπόθεση T-242/18: Προσφυγή της 18ης Απριλίου 2018 — VV κατά Επιτροπής	30
2018/C 231/39	Υπόθεση T-243/18: Προσφυγή της 20ής Απριλίου 2018 — VW κατά Επιτροπής	31
2018/C 231/40	Υπόθεση T-244/18: Προσφυγή της 20 ^{ης} Απριλίου 2018 — Synergy Hellas κατά Επιτροπής	31
2018/C 231/41	Υπόθεση T-250/18: Προσφυγή της 23ης Απριλίου 2018 — RATP κατά Επιτροπής	32
2018/C 231/42	Υπόθεση T-255/18: Προσφυγή-αγωγή της 23ης Απριλίου 2018 — US κατά ΕΚΤ	33
2018/C 231/43	Υπόθεση T-256/18: Προσφυγή της 24ης Απριλίου 2018 — Arezzo Indústria e Comércio κατά EUIPO (SCHUTZ)	34
2018/C 231/44	Υπόθεση T-261/18: Προσφυγή της 26ης Απριλίου 2018 — Roxtec κατά EUIPO — Wallmax (αναπαράσταση μαύρου τετραγώνου που περιέχει επτά ομόκεντρους μπλε κύκλους)	35
2018/C 231/45	Υπόθεση T-263/18: Προσφυγή της 26ης Απριλίου 2018 — Meblo Trade κατά EUIPO — Meblo Int (MEBLO)	35

2018/C 231/46	Υπόθεση T-265/18: Προσφυγή της 27ης Απριλίου 2018 — Biernacka-Hoba κατά EUIPO — Formata Bogusław Hoba (Formata)	36
2018/C 231/47	Υπόθεση T-267/18: Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2018 — Iceland Foods κατά EUIPO — Íslandsstofa (INSPIRED BY ICELAND)	37
2018/C 231/48	Υπόθεση T-268/18: Προσφυγή της 27ης Απριλίου 2018 — Sandrone κατά EUIPO — J. Garcia Carrion (Luciano Sandrone)	38
2018/C 231/49	Υπόθεση T-269/18: Προσφυγή της 2ας Μαΐου 2018 — Inditex κατά EUIPO — Ffauf (ZARA)	38
2018/C 231/50	Υπόθεση T-271/18: Προσφυγή-αγωγή της 3ης Μαΐου 2018 — Mauritsch κατά INEA	39
2018/C 231/51	Υπόθεση T-276/18: Προσφυγή της 27ης Απριλίου 2018 — Julius-K9 κατά EUIPO — El Corte Inglés (K9 UNIT)	40
2018/C 231/52	Υπόθεση T-277/18: Προσφυγή της 4ης Μαΐου 2018 — Zitro IP κατά EUIPO (PICK & WIN MULTISLOT)	40
2018/C 231/53	Υπόθεση T-279/18: Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2018 — Alliance Pharmaceuticals κατά EUIPO — AxiCorp (AXICORP ALLIANCE)	41
2018/C 231/54	Υπόθεση T-287/18: Προσφυγή της 4ης Μαΐου 2018 — M. I. Industries κατά EUIPO — Natural Instinct (Nature's Variety Instinct)	42
2018/C 231/55	Υπόθεση T-288/18: Προσφυγή της 4ης Μαΐου 2018 — M. I. Industries κατά EUIPO — Natural Instinct (NATURE'S VARIETY INSTINCT)	43
2018/C 231/56	Υπόθεση T-290/18: Προσφυγή της 4ης Μαΐου 2018 — Agmin Italy κατά Επιτροπής	43
2018/C 231/57	Υπόθεση T-291/18: Προσφυγή της 7ης Μαΐου 2018 — Biedermann Technologies κατά EUIPO (Compliant Constructs)	45
2018/C 231/58	Υπόθεση T-296/18: Προσφυγή της 7ης Μαΐου 2018 — Polskie Linie Lotnicze «LOT» κατά Επιτροπής	45
2018/C 231/59	Υπόθεση T-300/18: Προσφυγή της 13ης Μαΐου 2018 — Yanukovych κατά Συμβουλίου	46
2018/C 231/60	Υπόθεση T-301/18: Προσφυγή της 13ης Μαΐου 2018 — Yanukovych κατά Συμβουλίου	48

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2018/C 231/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 221 της 25.6.2018.

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 211 της 18.6.2018.

EE C 200 της 11.6.2018.

EE C 190 της 4.6.2018.

EE C 182 της 28.5.2018.

EE C 166 της 14.5.2018.

EE C 161 της 7.5.2018.

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 2ας Μαΐου 2018 [αίτηση του Tribunale di Varese (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά του Mauro Scialdone

(Υπόθεση C-574/15) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης — Άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ — Άρθρο 325, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Σύμβαση ΡΙΦ — Κυρώσεις — Αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας — Παράλειψη καταβολής, εντός της νόμιμης προθεσμίας, του ΦΠΑ που προκύπτει από την ετήσια δήλωση — Εθνική ρύθμιση προβλέπουσα στερητική της ελευθερίας ποινή μόνον όταν το ποσό του μη καταβληθέντος ΦΠΑ υπερβαίνει ορισμένο όριο αξιοποίνου — Εθνική ρύθμιση προβλέπουσα κατώτερο όριο αξιοποίνου για την παράλειψη καταβολής των παρακρατηθέντων στην πηγή ποσών του φόρου εισοδήματος]

(2018/C 231/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Varese

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

του Mauro Scialdone

Διατακτικό

Η οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, και το άρθρο 325, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει ότι η παράλειψη καταβολής, εντός της νόμιμης προθεσμίας, του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) που προκύπτει από την ετήσια δήλωση για ένα δεδομένο φορολογικό έτος συνιστά ποινικό αδίκημα που τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή μόνον όταν το ποσό του μη καταβληθέντος ΦΠΑ υπερβαίνει το όριο αξιοποίνου των 250 000 ευρώ, ενώ για το αδίκημα της παραλείψεως καταβολής των παρακρατηθέντων στην πηγή ποσών του φόρου εισοδήματος προβλέπεται όριο αξιοποίνου 150 000 ευρώ.

(¹) EE C 48 της 8.2.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 8ης Μαΐου 2018 [αίτηση του Raad voor Vreemdeligenbetwistingen (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Κ.Α. κ.λπ. κατά Belgische Staat

(Υπόθεση C-82/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Συνοριακοί έλεγχοι, άσυλο και μετανάστευση — Άρθρο 20 ΣΛΕΕ — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρα 7 και 24 — Οδηγία 2008/115/ΕΚ — Άρθρα 5 και 11 — Υπήκοος τρίτης χώρας για τον οποίο έχει εκδοθεί απόφαση απαγορεύσεως εισόδου στην εθνική επικράτεια — Αίτηση χορηγήσεως άδειας διαμονής για λόγους οικογενειακής επανένωσης με πολίτη της Ένωσης ο οποίος ουδέποτε άσκησε το δικαίωμά του ελεύθερης κυκλοφορίας — Άρνηση εξετάσεως της αιτήσεως)

(2018/C 231/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad voor Vreemdeligenbetwistingen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Κ.Α., Μ.Ζ., Μ.Ι., Ν. Ν. Ν., Ο.Ι.Ο., Ρ.Ι., Β.Α.

κατά

Belgische Staat

Διατακτικό

1) Η οδηγία 2008/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών, και, ειδικότερα, τα άρθρα 5 και 11 της οδηγίας αυτής, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε πρακτική κράτους μέλους κατά την οποία αίτηση χορηγήσεως άδειας διαμονής για λόγους οικογενειακής επανένωσης, υποβληθείσα στο έδαφός του από υπήκοο τρίτης χώρας, μέλος της οικογένειας πολίτη της Ένωσης ο οποίος έχει την ιθαγένεια αυτού του κράτους μέλους και ο οποίος ουδέποτε άσκησε το δικαίωμά του ελεύθερης κυκλοφορίας, δεν εξετάζεται για τον λόγο και μόνον ότι στον εν λόγω υπήκοο τρίτης χώρας έχει επιβληθεί απαγόρευση εισόδου στο έδαφος αυτό.

2) Το άρθρο 20 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι:

- αντιτίθεται σε πρακτική κράτους μέλους κατά την οποία η εν λόγω αίτηση δεν εξετάζεται για τον λόγο και μόνον αυτό, χωρίς να έχει ληφθεί υπόψη αν μεταξύ του πολίτη αυτού της Ένωσης και του εν λόγω υπηκόου τρίτης χώρας υφίσταται σχέση εξαρτήσεως τέτοιας φύσεως ώστε, σε περίπτωση αρνήσεως χορηγήσεως δευτερογενούς δικαιώματος διαμονής στον τελευταίο, ο εν λόγω πολίτης της Ένωσης να είναι υποχρεωμένος, στην πράξη, να εγκαταλείψει το έδαφος της Ένωσης στο σύνολό του και θα στερηθεί με τον τρόπο αυτό τη δυνατότητα να ασκεί αποτελεσματικά, κατά το ουσιώδες μέρος τους, τα δικαιώματα που του παρέχει η ιδιότητα του πολίτη της Ένωσης·
- όταν ο πολίτης της Ένωσης είναι ενήλικος, σχέση εξαρτήσεως δυνάμενη να δικαιολογήσει την αναγνώριση στον υπήκοο τρίτης χώρας δευτερογενούς δικαιώματος διαμονής δυνάμει του εν λόγω άρθρου είναι δυνατό να υφίσταται μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις στις οποίες, λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των σχετικών περιστάσεων, ο ενδιαφερόμενος δεν μπορεί επ' ουδενί να απομακρυνθεί από το μέλος της οικογένειάς του από το οποίο εξαρτάται·
- όταν ο πολίτης της Ένωσης είναι ανήλικος, η εκτίμηση περί της υπάρξεως μιας τέτοιας σχέσεως εξαρτήσεως πρέπει να στηρίζεται στη συνεκτίμηση, προς το υπέρτατο συμφέρον του τέκνου, του συνόλου των περιστάσεων της συγκεκριμένης περιπτώσεως, ιδίως δε της ηλικίας του τέκνου, της σωματικής και συναισθηματικής του αναπτύξεως, της εντάσεως του συναισθηματικού του δεσμού με έκαστο των γονέων του, καθώς και του κινδύνου που θα συνεπαγόταν για την ισορροπία του τέκνου ο αποχωρισμός του από τον γονέα υπήκοο τρίτης χώρας· η ύπαρξη οικογενειακού δεσμού, είτε βιολογικής είτε νομικής φύσεως, με τον εν λόγω υπήκοο δεν αρκεί, η δε συνοίκηση με αυτόν δεν είναι απαραίτητη προκειμένου να αποδειχθεί τέτοια σχέση εξαρτήσεως·

- είναι άνευ σημασίας το γεγονός ότι η σχέση εξαρτήσεως που επικαλείται ο υπήκοος τρίτης χώρας προς στήριξη της αιτήσεώς του για χορήγηση άδειας διαμονής με σκοπό την οικογενειακή επανένωση γεννήθηκε μετά την έκδοση, εις βάρος του, αποφάσεως απαγορεύσεως εισόδου στην επικράτεια·
 - είναι άνευ σημασίας το αν η εκδοθείσα σε βάρος του υπηκόου τρίτης χώρας απόφαση απαγορεύσεως εισόδου στην επικράτεια έχει καταστεί απρόσβλητη κατά το χρονικό σημείο που αυτός υποβάλλει την αίτηση χορηγήσεως άδειας διαμονής για λόγους οικογενειακής επανένωσης·
 - είναι άνευ σημασίας το γεγονός ότι η απόφαση απαγορεύσεως εισόδου στο έδαφος κράτους μέλους που έχει εκδοθεί εις βάρος υπηκόου τρίτης χώρας, ο οποίος υπέβαλε αίτηση χορηγήσεως άδειας διαμονής για λόγους οικογενειακής επανένωσης, δικαιολογείται από τη μη συμμόρφωσή του με υποχρέωση επιστροφής· οσάκις λόγοι δημοσίας τάξεως δικαιολογούν μια τέτοια απόφαση, οι λόγοι αυτοί μπορούν να οδηγήσουν σε άρνηση αναγνώρισεως στον εν λόγω υπήκοο τρίτης χώρας δευτερογενούς δικαιώματος διαμονής δυνάμει του εν λόγω άρθρου μόνον εφόσον, κατόπιν συγκεκριμένης εκτιμήσεως του συνόλου των περιστάσεων της συγκεκριμένης υποθέσεως υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας, του υπέρτερου συμφέροντος του τέκνου και των θεμελιωδών δικαιωμάτων, προκύπτει ότι ο ενδιαφερόμενος συνιστά πραγματική, ενεστώσα και αρκούντως σοβαρή απειλή για τη δημόσια τάξη.
- 3) Το άρθρο 5 της οδηγίας 2008/115 έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική πρακτική κατά την οποία απόφαση επιστροφής εκδίδεται εις βάρος υπηκόου τρίτης χώρας, κατά του οποίου έχει ήδη εκδοθεί απόφαση περί επιστροφής συνοδευόμενη από απαγόρευση εισόδου στην επικράτεια που εξακολουθεί να ισχύει, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι περιστάσεις της οικογενειακής του ζωής και, ιδίως, το συμφέρον του ανηλίκου τέκνου του, των οποίων έγινε μνεία σε αίτηση χορηγήσεως άδειας διαμονής για λόγους οικογενειακής επανένωσης υποβληθείσα μετά την επιβολή της εν λόγω απαγορεύσεως εισόδου στην επικράτεια, εκτός αν ο ενδιαφερόμενος είχε τη δυνατότητα να επικαλεσθεί τα στοιχεία αυτά σε προγενέστερο χρονικό σημείο.

(¹) EE C 145 της 25.4.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 2ας Μαΐου 2018 [αιτήσεις των Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg, Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Κάτω Χώρες, Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — K. κατά Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (C-331/16), H. F. κατά Belgische Staat (C-366/16)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-331/16 και C-366/16) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Ίθαγένεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας και ελεύθερης διαμονής στο έδαφος των κρατών μελών — Οδηγία 2004/38/ΕΚ — Άρθρο 27, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο — Περιορισμός του δικαιώματος εισόδου και του δικαιώματος διαμονής για λόγους δημοσίας τάξης, δημοσίας ασφάλειας ή δημοσίας υγείας — Απέλαση για λόγους δημοσίας τάξης ή δημοσίας ασφάλειας — Συμπεριφορά που συνιστά πραγματική, ενεστώσα και αρκούντως σοβαρή απειλή, στρεφόμενη κατά θεμελιώδους συμφέροντος της κοινωνίας — Πρόσωπο του οποίου η αίτηση για χορήγηση ασύλου απορρίφθηκε για λόγους που προβλέπονται στο άρθρο 1, τμήμα ΣΤ, της Σύμβασης της Γενεύης ή στο άρθρο 12, παράγραφος 2, της οδηγίας 2011/95/ΕΕ — Άρθρο 28, παράγραφος 1 — Άρθρο 28, παράγραφος 3, στοιχείο α' — Προστασία έναντι της απέλασης — Διαμονή στο κράτος μέλος υποδοχής κατά τα προηγούμενα δέκα έτη — Επιτακτικοί λόγοι δημοσίας ασφάλειας — Έννοια)

(2018/C 231/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούντα δικαστήρια

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg, Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Διάδικοι στις υποθέσεις των κυρίων δικών

K. (C-331/16), H.F. (C-366/16)

κατά

Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (C-331/16), Belgische Staat (C-366/16)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 27, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ, έχει την έννοια ότι, οσάκις εις βάρος πολίτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή υπηκόου τρίτης χώρας, μέλους της οικογένειας τέτοιου πολίτη, ο οποίος ζητεί τη χορήγηση δικαιώματος διαμονής στο έδαφος κράτους μέλους, έχει κατά το παρελθόν εκδοθεί απόφαση περί αποκλεισμού του από το καθεστώς του πρόσφυγα βάσει του άρθρου 1, τμήμα ΣΤ, της Σύμβασης για το καθεστώς των προσφύγων, η οποία υπογράφηκε στη Γενεύη στις 28 Ιουλίου 1951, και συμπληρώθηκε με το Πρωτόκολλο περί του καθεστώτος των προσφύγων, το οποίο συνάφθηκε στη Νέα Υόρκη στις 31 Ιανουαρίου 1967, ή βάσει του άρθρου 12, παράγραφος 2, της οδηγίας 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επίκουρικής προστασίας και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας, στις αρμόδιες αρχές αυτού του κράτους μέλους δεν επιτρέπεται να θεωρήσουν αυτομάτως ότι η παρουσία του και μόνο στο έδαφος αυτό συνιστά, ανεξαρτήτως του αν συντρέχει κίνδυνος υποτροπής ή όχι, πραγματική, ενεστώσα και αρκούντως σοβαρή απειλή, στρεφόμενη κατά θεμελιώδους συμφέροντος της κοινωνίας, ικανή να δικαιολογήσει τη λήψη μέτρων δημόσιας τάξης ή δημόσιας ασφάλειας.

Η διαπίστωση της ύπαρξης τέτοιας απειλής πρέπει να βασίζεται σε εκτίμηση, από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής, της προσωπικής συμπεριφοράς του συγκεκριμένου ατόμου, λαμβανομένων υπόψη των διαπιστώσεων που περιέχονται στην απόφαση περί αποκλεισμού από το καθεστώς του πρόσφυγα και των στοιχείων επί των οποίων αυτή βασίζεται, ιδίως της φύσης και της σοβαρότητας των εγκλημάτων ή των πράξεων που του προσάπτονται, του επιπέδου της ατομικής του συμμετοχής σε αυτά, της συνδρομής, ενδεχομένως, λόγω άρσης του αξιόποινου, καθώς και της ύπαρξης ή μη ποινικής καταδίκης. Στο πλαίσιο της σφαιρικής αυτής εκτίμησης, πρέπει επίσης να λαμβάνεται υπόψη το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε από τη φερόμενη τέλεση των εγκλημάτων ή πράξεων αυτών, καθώς και η μεταγενέστερη συμπεριφορά του εν λόγω ατόμου, ιδίως το κατά πόσον η συμπεριφορά του καταδεικνύει ότι εμμένει στην προσβολή των θεμελιωδών αξιών που κατοχυρώνονται στα άρθρα 2 και 3 ΣΕΕ, κατά τρόπο που θα μπορούσε να διαταράξει την ηρεμία και τη σωματική ασφάλεια του πληθυσμού. Το γεγονός και μόνον ότι η προγενέστερη συμπεριφορά του ατόμου αυτού εντάσσεται στο συγκεκριμένο ιστορικοκοινωνικό πλαίσιο της χώρας καταγωγής του, το οποίο δεν μπορεί να επαναληφθεί στο κράτος μέλος υποδοχής, δεν εμποδίζει τη διαπίστωση αυτή.

Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής οφείλουν, επιπλέον, να σταθμίζουν, αφενός, την προστασία του θεμελιώδους συμφέροντος της οικείας κοινωνίας και, αφετέρου, τα συμφέροντα του συγκεκριμένου προσώπου σε σχέση με την άσκηση του δικαιώματός του, ως πολίτη της Ένωσης, στην ελεύθερη κυκλοφορία και διαμονή, καθώς και σε σχέση με το δικαίωμά του στον σεβασμό της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής.

- 2) Το άρθρο 28, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38 έχει την έννοια ότι, οσάκις τα σχεδιαζόμενα μέτρα συνεπάγονται απέλαση του συγκεκριμένου ατόμου από το κράτος μέλος υποδοχής, το τελευταίο πρέπει να λαμβάνει υπόψη τη φύση και τη σοβαρότητα της προσαπτόμενης στο άτομο αυτό συμπεριφοράς, τη διάρκεια και, κατά περίπτωση, τον νόμιμο χαρακτήρα της διαμονής του στο κράτος μέλος αυτό, το χρονικό διάστημα που έχει παρέλθει από την προσαπτόμενη σε αυτό συμπεριφορά, τη στάση του κατά το χρονικό αυτό διάστημα, τον βαθμό του κινδύνου τον οποίο αποτελεί επί του παρόντος για την κοινωνία, καθώς και τη σταθερότητα των κοινωνικών, πολιτιστικών και οικογενειακών δεσμών με το εν λόγω κράτος μέλος.

Το άρθρο 28, παράγραφος 3, στοιχείο α', της οδηγίας 2004/38 έχει την έννοια ότι δεν εφαρμόζεται σε πολίτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ο οποίος δεν έχει δικαίωμα μόνιμης διαμονής στο κράτος μέλος υποδοχής, κατά την έννοια του άρθρου 16 και του άρθρου 28, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής.

(¹) EE C 326 της 5.9.2016.
EE C 343 της 19.9.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 3ης Μαΐου 2018 — Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) κατά Eurorean Dynamics Luxembourg SA, Eurorean Dynamics Belgium SA, Ευρωπαϊκής Δυναμικής — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ

(Υπόθεση C-376/16 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναιρέσεως — Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Παροχή εξωτερικών υπηρεσιών διαχείρισης προγραμμάτων και έργων και παροχή τεχνικών συμβουλών στον τομέα των τεχνολογιών πληροφορικής — Διαδικασία διαδοχικής ανάθεσης κατά σειρά προτεραιότητας (*cascade*) — Άρθρο 21 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 76 και άρθρο 84, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου — Απαγόρευση αποφάνσεως *ultra petita* — Στάθμιση υποκριτηρίων στο πλαίσιο των κριτηρίων ανάθεσης — Πρόδηλα σφάλματα εκτίμησης — Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 — Άρθρο 100, παράγραφος 2 — Απόφαση περί απορρίψεως της προσφοράς — Έλλειψη αιτιολογίας — Απώλεια ευκαιρίας — Εξωσυμβατική ευθύνη της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτημα αποζημίωσης]

(2018/C 231/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (εκπρόσωπος: N. Bambara, επικουρούμενος από τους P. Wytinck και B. Hoorelbeke, avocats)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Eurorean Dynamics Luxembourg SA, Eurorean Dynamics Belgium SA, Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ (εκπρόσωποι: M. Σφήρη, X.-N. Δέδε και B. Αλεβιζοπούλου, δικηγόροι)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει τα σημεία 2 έως 5 του διατακτικού της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 27ης Απριλίου 2016, Eurorean Dynamics Luxembourg κ.λπ. κατά EUIPO (T-556/11, EU:T:2016:248).
- 2) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως κατά τα λοιπά.
- 3) Απορρίπτει το αίτημα αποζημίωσης που υπέβαλαν οι Eurorean Dynamics Luxembourg SA, Eurorean Dynamics Belgium SA και Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ στην υπόθεση T-556/11.
- 4) Το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) καθώς και οι Eurorean Dynamics Luxembourg SA, Eurorean Dynamics Belgium SA και Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ φέρουν έκαστος τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε στο πλαίσιο της ανααιρετικής διαδικασίας και της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

⁽¹⁾ EE C 402 της 31.10.2016

Αναίρεση που άσκησαν στις 6 Δεκεμβρίου 2017 οι Banca Monte dei Paschi di Siena SpA, Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 26 Σεπτεμβρίου 2017 στην υπόθεση T-83/16, Banca Monte dei Paschi di Siena και Banca Widiba SpA κατά EUIPO

(Υπόθεση C-684/17 P)

(2018/C 231/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσες: Banca Monte dei Paschi di Siena SpA, Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) (εκπρόσωποι: L. Trevisan, D. Contini, avvocati)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Με διάταξη της 17ης Μαΐου 2018 το Δικαστήριο (δέκατο τμήμα) απέρριψε ως απαράδεκτη την αίτηση αναίρεσεως.

Αναίρεση που άσκησαν στις 6 Δεκεμβρίου 2017 οι Banca Monte dei Paschi di Siena SpA, Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 26 Σεπτεμβρίου 2017 στην υπόθεση T-84/16, Banca Monte dei Paschi di Siena SpA και Banca Widiba SpA κατά EUIPO

(Υπόθεση C-685/17 P)

(2018/C 231/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Banca Monte dei Paschi di Siena SpA, Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) (εκπρόσωποι: L. Trevisan, D. Contini, avvocati)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Με διάταξη της 17ης Μαΐου 2018 το Δικαστήριο (δέκατο τμήμα) απέρριψε ως απαράδεκτη την αίτηση αναίρεσεως.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesarbeitsgericht (Γερμανία) στις 5 Μαρτίου 2018 — Pensions-Sicherungs-Verein VVaG κατά Günther Bauer

(Υπόθεση C-168/18)

(2018/C 231/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesarbeitsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εναγόμενη, εφεσίβλητη και αναιρεσείουσα: Pensions-Sicherungs-Verein VVaG

Ενάγων, εκκαλών και αναιρεσίβλητος: Günther Bauer

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εφαρμόζεται το άρθρο 8 της οδηγίας 2008/94/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, περί προστασίας των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη⁽¹⁾, όταν οι παροχές επαγγελματικής ασφαλίσεως γήρατος χορηγούνται από έναν υποκείμενο σε δημόσια χρηματοπιστωτική εποπτεία φορέα διεπαγγελματικής πρόνοιας, ο οποίος για οικονομικούς λόγους μειώνει νόμιμα τις παροχές του με τη συγκατάθεση της εποπτικής αρχής και, ενώ σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο ο εργοδότης ευθύνεται για τις μειώσεις έναντι των πρώην μισθωτών, εντούτοις, δεν δύναται λόγω της αφερεγγυότητας του να εκπληρώσει την υποχρέωσή του να αντισταθμίσει τις μειώσεις των παροχών;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Υπό ποιες συνθήκες μπορούν να θεωρηθούν προδήλως δυσανάλογες οι ζημίες που υπέστη ο πρώην μισθωτός στις παροχές επαγγελματικής ασφαλίσεως γήρατος λόγω της αφερεγγυότητας του εργοδότη, ώστε να οφείλουν τα κράτη μέλη να εξασφαλίσουν ελάχιστο επίπεδο προστασίας, ακόμη και αν ο πρώην μισθωτός λαμβάνει τουλάχιστον το ήμισυ των παροχών που απορρέουν από τα θεμελιωμένα συνταξιοδοτικά του δικαιώματα;

3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Παράγει το άρθρο 8 της οδηγίας 2008/94/EK άμεσο αποτέλεσμα και απονέμει η εν λόγω διάταξη στους ιδιώτες δικαιώματα δυνάμει να προβληθούν ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων έναντι κράτους μέλους, όταν το τελευταίο έχει παραλείψει να μεταφέρει την οδηγία αυτή στο εσωτερικό δίκαιο ή όταν έχει προβεί σε πλημμελή μεταφορά της;

4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο τρίτο ερώτημα:

Αποτελεί δημόσιο φορέα κράτους μέλους ένας ιδιωτικού δικαίου οργανισμός, ο οποίος έχει οριστεί από το κράτος μέλος ως – υποχρεωτικός για τους εργοδότες– φορέας επαγγελματικής ασφαλίσεως γήρατος κατά της αφερεγγυότητας και ο οποίος υπόκειται σε δημόσια χρηματοπιστωτική εποπτεία, εισπράττει δε επίσης από τους εργοδότες, βάσει του δημοσίου δικαίου, τις αναγκαίες για την ασφάλιση κατά της αφερεγγυότητας εισφορές, και μπορεί να ορίσει, όπως μια δημόσια αρχή, τις προϋποθέσεις αναγκαστικής εκτελέσεως με διοικητική πράξη;

(¹) ΕΕ 2008, L 282, σ. 36.

Αναίρεση που άσκησε στις 6 Μαρτίου 2018 η PTC Therapeutics International Ltd κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 5 Φεβρουαρίου 2018 στην υπόθεση T-718/15, PTC Therapeutics International Ltd κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων (EMA)

(Υπόθεση C-175/18 P)

(2018/C 231/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: PTC Therapeutics International Ltd (εκπρόσωποι: G. Castle, Solicitor, B. Kelly, Solicitor, K. Ewert, Rechtsanwalt, M. Δημητρίου QC, C. Thomas, Barrister)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων (EMA), European Confederation of Pharmaceutical Entrepreneurs (Eucope)

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να δεχθεί την αίτηση της PTC και να αναίρεσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου·
- να ακυρώσει την απόφαση που κοινοποίησε ο EMA στην PTC στις 25 Νοεμβρίου 2015 περί γνωστοποίησης ορισμένων πληροφοριών δυνάμει του κανονισμού 1049/2001 (¹)·
- να υποχρεώσει τον EMA να επανεξετάσει την ως άνω απόφαση όσον αφορά την απόρριψη αποσπασμάτων εμπιστευτικού περιεχομένου, σε συνεννόηση με την PTC· και
- να καταδικάσει τον EMA στα δικαστικά και λοιπά έξοδα και δαπάνες της PTC όσον αφορά την παρούσα διαδικασία.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεώς της, η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι:

- το Γενικό Δικαστήριο δεν συνήγαγε ότι τα επίμαχα έγγραφα προστατεύονταν από γενικό τεκμήριο εμπιστευτικότητας·
- το Γενικό Δικαστήριο δεν συνήγαγε ότι τα επίμαχα έγγραφα συνιστούσαν, στο σύνολό τους, εμπιστευτικές εμπορικές πληροφορίες που προστατεύονται δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001·

- το Γενικό Δικαστήριο δεν συνήγαγε ότι τα επίμαχα έγγραφα έπρεπε να προστατευθούν δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001· και
- ο EMA δεν προέβη σε στάθμιση συμφερόντων, όπως επιτάσσουν οι κείμενες διατάξεις.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43).

Αναίρεση που άσκησαν στις 7 Μαρτίου 2018 η MSD Animal Health Innovation GmbH, Intervet international BV κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 5 Φεβρουαρίου 2018 στην υπόθεση T-729/15, MSD Animal Health Innovation GmbH και Intervet international BV κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων

(Υπόθεση C-178/18 P)

(2018/C 231/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: MSD Animal Health Innovation GmbH, Intervet international BV (εκπρόσωποι: P. Bogaert, advocaat, B. Kelly, Solicitor, J. Stratford QC, C. Thomas, Barrister)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων

Αιτήματα

Οι ανααιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να δεχθεί την αίτησή τους και να αναιρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου·
- να ακυρώσει την απόφαση που κοινοποίησε ο EMA στις ανααιρεσείουσες στις 3 Δεκεμβρίου 2015 περί γνωστοποίησης ορισμένων πληροφοριών δυνάμει του κανονισμού 1049/2001 (¹)· και
- να καταδικάσει τον EMA στα δικαστικά και λοιπά έξοδα και δαπάνες των ανααιρεσειουσών όσον αφορά την παρούσα διαδικασία.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεώς τους, οι ανααιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι:

- το Γενικό Δικαστήριο δεν συνήγαγε ότι τα επίμαχα έγγραφα προστατεύονταν από γενικό τεκμήριο εμπιστευτικότητας·
- το Γενικό Δικαστήριο δεν συνήγαγε ότι τα επίμαχα έγγραφα συνιστούσαν, στο σύνολό τους, εμπιστευτικές εμπορικές πληροφορίες που προστατεύονται δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001·
- το Γενικό Δικαστήριο δεν συνήγαγε ότι τα επίμαχα έγγραφα έπρεπε να προστατευθούν δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001· και
- ο EMA δεν προέβη σε στάθμιση συμφερόντων, όπως επιτάσσουν οι κείμενες διατάξεις.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Γερμανία) στις 20 Μαρτίου 2018 — Deutsche Post AG, Klaus Leymann κατά Land Nordrhein-Westfalen

(Υπόθεση C-203/18)

(2018/C 231/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Deutsche Post AG, Klaus Leymann

Καθού: Land Nordrhein-Westfalen

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η παρέκκλιση του άρθρου 13, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού 561/2006 ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 45, σημείο 2, του κανονισμού (ΕΕ) 165/2014 ⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Φεβρουαρίου 2014, την έννοια ότι καλύπτει μόνον οχήματα ή συνδυασμούς οχημάτων τα οποία χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για την παράδοση αντικειμένων στο πλαίσιο της παροχής της καθολικής υπηρεσίας ή μπορεί να πληρούνται οι προϋποθέσεις της και στην περίπτωση που τα οχήματα ή οι συνδυασμοί οχημάτων χρησιμοποιούνται παράλληλα, κυρίως ή κατά ένα ποσοστό οριζόμενο με άλλον τρόπο για την παράδοση αντικειμένων στο πλαίσιο της παροχής της καθολικής υπηρεσίας;
- 2) Για την εκτίμηση, στο πλαίσιο της παρεκκλίσεως που αναφέρεται στο πρώτο ερώτημα, του εάν ορισμένα οχήματα ή συνδυασμοί οχημάτων χρησιμοποιούνται αποκλειστικά ή, ενδεχομένως, παράλληλα, κυρίως ή κατά ένα ποσοστό οριζόμενο με άλλον τρόπο για την παράδοση αντικειμένων στο πλαίσιο παροχής της καθολικής υπηρεσίας, λαμβάνεται ως κριτήριο η γενική χρήση ενός οχήματος ή συνδυασμού οχημάτων ή η συγκεκριμένη χρήση ενός οχήματος ή συνδυασμού οχημάτων σε μία και μόνη διαδρομή;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 561/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για την εναρμόνιση ορισμένων κοινωνικών διατάξεων στον τομέα των οδικών μεταφορών και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 3821/85 και (ΕΚ) αριθ. 2135/98 του Συμβουλίου καθώς και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3820/85 του Συμβουλίου (ΕΕ L 102, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 165/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Φεβρουαρίου 2014, για τους ταχογράφους στον τομέα των οδικών μεταφορών, ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3821/85 του Συμβουλίου σχετικά με τη συσκευή ελέγχου στον τομέα των οδικών μεταφορών και τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 561/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την εναρμόνιση ορισμένων κοινωνικών διατάξεων στον τομέα των οδικών μεταφορών (ΕΕ L 60, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Schienen-Control Kommission (Αυστρία) στις 23 Μαρτίου 2018 — WESTbahn Management GmbH κατά ÖBB-Infrastruktur AG

(Υπόθεση C-210/18)

(2018/C 231/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Schienen-Control Kommission

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: WESTbahn Management GmbH

Καθή: ÖBB-Infrastruktur AG

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το παράρτημα II, σημείο 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2012/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 2012, για τη δημιουργία ενιαίου ευρωπαϊκού σιδηροδρομικού χώρου ⁽¹⁾, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η φράση «επιβατικοί σταθμοί, τα κτίρια αυτών και λοιπές εγκαταστάσεις» καταλαμβάνει το στοιχείο σιδηροδρομικής υποδομής «κρηπιδώματα επιβατών» για το οποίο γίνεται λόγος στο παράρτημα II, δεύτερη περίπτωση, της οδηγίας αυτής;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα:

Πρέπει το παράρτημα II, σημείο 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2012/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 2012, για τη δημιουργία ενιαίου ευρωπαϊκού σιδηροδρομικού χώρου, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η φράση «χρήση της σιδηροδρομικής υποδομής» καταλαμβάνει τη χρήση των κρηπιδωμάτων επιβατών για τα οποία γίνεται λόγος στο παράρτημα II, δεύτερη περίπτωση, της οδηγίας αυτής;

⁽¹⁾ ΕΕ 2013, L 343, σ. 32.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 28 Μαρτίου 2018 — Budimex S.A.

(Υπόθεση C-224/18)

(2018/C 231/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Budimex S.A.

Μετέχων στην αναιρετική διαδικασία: Minister Finansów

Προδικαστικό ερώτημα

Στην περίπτωση που τα συμμετέχοντα σε φορολογούμενη πράξη μέρη έχουν συμφωνήσει ότι η πληρωμή της αμοιβής για κατασκευαστικές υπηρεσίες ή υπηρεσίες κατασκευής και συναρμολογήσεως προϋποθέτει δήλωση περί της παραλαβής τους από τον εργολάβο δυνάμει του πρωτοκόλλου παραλαβής των εν λόγω υπηρεσιών, πρέπει να θεωρηθεί ότι η παροχή της υπηρεσίας βάσει της εν λόγω φορολογούμενης πράξεως πραγματοποιήθηκε κατά την έννοια του άρθρου 63 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽¹⁾, κατά τον χρόνο της πραγματικής παροχής της κατασκευαστικής υπηρεσίας ή της υπηρεσίας κατασκευής και συναρμολογήσεως ή κατά τον χρόνο παραλαβής της παροχής της εν λόγω υπηρεσίας από τον εργοδότη, όπως σημειώθηκε στο πρωτόκολλο παραλαβής;

⁽¹⁾ ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 28 Μαρτίου 2018 — Grupa Lotos S.A.

(Υπόθεση C-225/18)

(2018/C 231/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Grupa Lotos S.A.

Ανααιρεσίβλητος: Minister Finansów

Προδικαστικό ερώτημα

Είναι σύμφωνη προς το άρθρο 168 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽¹⁾ καθώς και προς τις αρχές της ουδετερότητας και της αναλογικότητας ρύθμιση όπως αυτή του άρθρου 88, παράγραφος 1, σημείο 4, του νόμου της 11ης Μαρτίου 2004, περί του φόρου επί αγαθών και υπηρεσιών (Ustawa o podatku od towarów i usług, Dz. U. 2011, αριθ. 177, θέση 1054, όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα, νυν Dz. U. 2017, θέση 1221, όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα), σύμφωνα με την οποία οι ληφθείσες από τον υποκείμενο στον φόρο υπηρεσίες παροχής καταλύματος και εστίασεως, εξαιρουμένης της αγοράς ετοιμών γευμάτων για επιβάτες από υποκείμενους στον φόρο, οι οποίοι παρέχουν υπηρεσίες μεταφοράς επιβατών, αποκλείονται του δικαιώματος προς έκπτωση του φόρου εισροών ή προς επιστροφή της διαφοράς του φόρου, ακόμη και αν οι ρυθμίσεις αυτές προσετέθησαν στον νόμο βάσει του άρθρου 17, παράγραφος 6, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση ⁽²⁾;

⁽¹⁾ ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ ειδ. εκδ. 09/001, σ. 49.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Budai Közponeti Kerületi Bíróság (Ουγγαρία)
στις 3 Απριλίου 2018 — VE κατά WD**

(Υπόθεση C-227/18)

(2018/C 231/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Budai Közponeti Kerületi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: VE

Εναγομένη: WD

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Δύναται να θεωρηθεί μη καταχρηστική, ήτοι ότι είναι σαφής και κατανοητή, λαμβανομένων υπόψη των οικονομικών συνεπειών, συμβατική ρήτρα που μεταθέτει τον συναλλαγματικό κίνδυνο στον καταναλωτή, συνταχθείσα (από τον επαγγελματία συμβαλλόμενο ως γενικός όρος συναλλαγών χωρίς να αποτελέσει αντικείμενο ατομικής διαπραγματεύσεως) σε συμμόρφωση προς την εκ του νόμου προβλεπόμενη υποχρέωση πληροφόρησης, κατ' ανάγκην γενικού χαρακτήρα, η οποία, όμως, δεν αναφέρει ρητώς ότι το ποσό των δόσεων αποπληρωμής οι οποίες πρέπει να καταβάλλονται σύμφωνα με τη σύμβαση δανείου μπορεί να είναι ανώτερο από το ποσό των εισοδημάτων του καταναλωτή, όπως αυτά έχουν υπολογιστεί κατόπιν εξετάσεως του αξιόχρεου του από τον επαγγελματία συμβαλλόμενο ή ότι μπορεί να ανέλθει σε πολύ μεγαλύτερο [από το συνομολογηθέν] μέρος των εισοδημάτων αυτών, λαμβανομένου επίσης υπόψη ότι ο κρίσιμος εθνικός κανόνας επιτάσσει τον προσδιορισμό του κινδύνου γραπτώς, και δεν αρκεί, επομένως, απλή δήλωση περί της υπάρξεως κινδύνου και της κατανομής του, και, επιπλέον, ότι το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έκρινε, με την εκδοθείσα στην υπόθεση C-26/13 απόφασή του, σκέψη 74, ότι ο επαγγελματίας συμβαλλόμενος οφείλει όχι μόνο να ενημερώσει τον καταναλωτή για τον κίνδυνο, αλλά είναι επίσης αναγκαίο, χάρη στην πληροφόρηση αυτή, ο καταναλωτής να μπορεί να αξιολογήσει τις οικονομικές συνέπειες, εν δυνάμει σημαντικές, που θα συνεπαγόταν γι' αυτόν η ανάληψη του συναλλαγματικού κινδύνου και, ως εκ τούτου, το συνολικό ύψος του δανείου του;

- 2) Δύναται να θεωρηθεί μη καταχρηστική, ήτοι ότι είναι σαφής και κατανοητή, λαμβανομένων υπόψη των οικονομικών συνεπειών, συμβατική ρήτρα που μεταδίδει τον συναλλαγματικό κίνδυνο στον καταναλωτή, συνταχθείσα (από τον επαγγελματία συμβαλλόμενο ως γενικός όρος συναλλαγών χωρίς να αποτελεί αντικείμενο ατομικής διαπραγματεύσεως) σε συμμόρφωση προς την εκ του νόμου προβλεπόμενη υποχρέωση πληροφόρησης, κατ' ανάγκη γενικού χαρακτήρα, η οποία, όμως, δεν αναφέρει ρητώς ότι η σύμβαση δανείου δεν θέτει κανέναν είδους ανώτατο όριο στις διακυμάνσεις του επιτοκίου, λαμβανομένου επίσης υπόψη ότι το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έκρινε, με την εκδοθείσα στην υπόθεση C-26/13 απόφασή του, σκέψη 74, ότι ο επαγγελματίας συμβαλλόμενος οφείλει όχι μόνο να ενημερώσει τον καταναλωτή για τον κίνδυνο, αλλά είναι επίσης αναγκαίο, χάρη στην πληροφόρηση αυτή, ο καταναλωτής να μπορεί να αξιολογήσει τις οικονομικές συνέπειες, εν δυνάμει σημαντικές, που θα συνεπαγόταν γι' αυτόν η ανάληψη του συναλλαγματικού κινδύνου και, ως εκ τούτου, το συνολικό ύψος του δανείου του;
- 3) Δύναται η οδηγία 93/13⁽¹⁾, συγκεκριμένα, η τελευταία αιτιολογική της σκέψη, το σημείο 1, στοιχείο ξ', του παραρτήματός της, και τα άρθρα της 3, παράγραφος 3, και 6, παράγραφος 1, να ερμηνευθεί υπό την έννοια –λαμβανομένης ιδίως υπόψη της καθιερωθείσας, μεταξύ άλλων, με την απόφαση C-42/15 προϋποθέσεως, κατά την οποία απαιτούνται αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές κυρώσεις για την προστασία των καταναλωτών– ότι αντίκεινται στο δίκαιο της Ένωσης νομολογία, νομική ερμηνεία ή νομοθετική διάταξη κράτους μέλους δυνάμει των οποίων η έννομη συνέπεια (η πλήρης ακυρότητα λόγω παραβάσεως νομικού κανόνα, ή ενδεχομένως αποζημίωση ή άλλη συνέπεια αναγόμενη σε οποιονδήποτε άλλο νομικό λόγο) που, στο εν λόγω κράτος μέλος, επιφυλάσσεται σε πιστοληπτική αξιολόγηση η οποία δεν είναι επισταμένη, εξαντλητική, προστατευτική για τον καταναλωτή και επιμελής (παραδείγματος χάριν, λόγω μη εξετάσεως του ενδεχόμενου συναλλαγματικού κινδύνου ο οποίος συνίσταται σε αξιοσημείωτη αύξηση των δόσεων αποπληρωμής καθώς και του αρχικού κεφαλαίου) είναι περισσότερο δυσμενής για τον καταναλωτή απ' ό,τι η επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση (*restitutio in integrum*), διά της οποίας ο καταναλωτής απαλλάσσεται από τον συναλλαγματικό κίνδυνο, ήτοι από την αύξηση των δόσεων αποπληρωμής συνεπεία των διακυμάνσεων του συναλλάγματος, και, κατά περίπτωση, του δίδεται η δυνατότητα τμηματικής καταβολής του υπολειπόμενου κεφαλαίου;
- 4) Όσον αφορά την ερμηνεία της δυνατότητας λήψεως γνώσεως του συνόλου των ρητρών στις οποίες γίνεται αναφορά στην εικοστή αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 93/13 και των απαιτήσεων σαφήνειας και ενάργειας που θεσπίζονται στα άρθρα 4, παράγραφος 2, και 5 της ίδιας οδηγίας, μπορεί να γίνει δεκτό ότι οι αντίστοιχες συμβατικές ρήτρες δεν έχουν καταχρηστικό χαρακτήρα στην περίπτωση που στη σύμβαση δανείου ορίζεται συγκεκριμένο βασικό στοιχείο (παραδείγματος χάριν, το αντικείμενο της συμβάσεως, ήτοι το ποσό του δανείου, οι δόσεις αποπληρωμής και το επιτόκιο δανεισμού), με ενημερωτικό απλώς χαρακτήρα, χωρίς να διευκρινίζεται εάν η πληροφορία που κοινοποιείται για ενημερωτικούς σκοπούς είναι ή όχι νομικά δεσμευτική για τους συμβαλλομένους;

⁽¹⁾ Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Κúria (Ουγγαρία) στις 3 Απριλίου 2018 —
Gazdasági Versenyhivatal κατά Budapest Bank Nyrt. κ.λπ.**

(Υπόθεση C-228/18)

(2018/C 231/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Κúria

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσίουσα-εφεσίβλητη: Gazdasági Versenyhivatal

Αναρρεσίβλητες-εκκαλούσες: Budapest Bank Nyrt., ING Bank N.V. Magyarországi Fióktelpe, OTP Bank Nyrt., Kereskedelmi és Hitelbank Zrt., Magyar Külkereskedelmi Bank Zrt., ERSTE Bank Hungary Nyrt., Visa Europe Ltd, MasterCard Europe SA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ [άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ] την έννοια ότι μπορεί να παραβιαστεί από μία μόνο συμπεριφορά που αντikeiται στους κανόνες του ανταγωνισμού τόσο εκ του αντικειμένου της όσο και εκ του αποτελέσματός της, λαμβανομένων αμφοτέρων ως αυτοτελών νομικών βάσεων για τη θεμελίωση της παράβασης;
- 2) Έχει το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ [άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ] την έννοια ότι συνιστά περιορισμό του ανταγωνισμού εκ του αντικειμένου της η εξεταζόμενη στην κύρια δίκη συμφωνία, η οποία έλαβε χώρα μεταξύ συγγερικών τραπεζών και καθορίζει, αναφορικά με τις εταιρείες τραπεζικών καρτών MasterCard και Visa, ένα ενιαίο ποσό διατραπεζικής προμήθειας που θα πρέπει να ικανοποιεί τις εκδότριες τράπεζες αναφορικά με τη χρήση των άνω πιστωτικών καρτών;
- 3) Έχει το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ [άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ] την έννοια ότι ομοίως θεωρούνται ως συμμετέχουσες σε μία διατραπεζική συμφωνία οι εταιρείες τραπεζικών καρτών που δεν συμμετείχαν απευθείας στον καθορισμό του περιεχομένου της, πλην όμως κατέστησαν δυνατή τη σύναψή της, την αποδέχθηκαν και την εφάρμοσαν, άλλως πρέπει να αξιολογηθεί το γεγονός ότι οι εταιρείες αυτές εναρμόνισαν την συμπεριφορά τους με τις τράπεζες που συνήψαν τη συμφωνία;
- 4) Έχει το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ [άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ] την έννοια ότι, λαμβανομένου υπόψη του αντικειμένου της δίκης και προκειμένου να διαπιστωθεί μία παραβίαση του δικαιού του ανταγωνισμού, είναι αδιάφορο να διευκρινιστεί το εάν πρόκειται περί απευθείας συμμετοχής στη συμφωνία ή περί εναρμόνισεως με την πρακτική των συμμετεχουσών στην συμφωνία τραπεζών;

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 28 Μαρτίου 2018 — Vega International Car Transport and Logistic — Trading GmbH

(Υπόθεση C-235/18)

(2018/C 231/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: Vega International Car Transport and Logistic — Trading GmbH

Έτερος διάδικος: Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie (vuv Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie)

Προδικαστικό ερώτημα

Εμπίπτουν στο άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας⁽¹⁾ η διάθεση καρτών ανεφοδιασμού καυσίμων, καθώς και η διαπραγμάτευση, η χρηματοδότηση και η εκκαθάριση της αγοράς καυσίμων με την χρησιμοποίηση αυτών των καρτών, ή μπορούν αυτές οι αποτελούμενες από περισσότερες επί μέρους πράξεις ενέργειες να χαρακτηριστούν ως αλυσιδωτές συναλλαγές, κύριος σκοπός των οποίων είναι η προμήθεια καυσίμων;

⁽¹⁾ ΕΕ L 347, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 16 Απριλίου 2018 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 5 Φεβρουαρίου 2018 στην υπόθεση T-216/15, Dönera zdravotná poisťovňa, a.s. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-262/18 P)

(2018/C 231/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. J. Loewenthal, F. Tomat)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Dõvera zdravotná poisťovňa a.s., Σλοβακική Δημοκρατία, Unión zdravotná poisťovňa a.s.

Αιτήματα

Η ανααιρεσίαιουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 5ης Φεβρουαρίου 2018 στην υπόθεση T-216/15, Dõvera κατά Επιτροπής·
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο·
- επικουρικός, να κάνει χρήση της εξουσίας που του παρέχει το άρθρο 61, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να αποφανθεί αμετακλήτως επί της διαφοράς· και
- να επιφυλαχθεί ως προς τα έξοδα της παρούσας διαδικασίας, εφόσον αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, ή να καταδικάσει τις Dõvera zdravotná poisťovňa a.s. και Unión zdravotná poisťovňa a.s. στα δικαστικά έξοδα, εφόσον αποφανθεί αμετακλήτως επί της διαφοράς.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση (ΕΕ) 2015/248 της Επιτροπής, της 15ης Οκτωβρίου 2014, σχετικά με τα μέτρα κρατικής ενίσχυσης SA.23008 (2013/C) (πρώην 2013/NN) που έθεσε σε εφαρμογή η Σλοβακική Δημοκρατία υπέρ της Spoločná zdravotná poisťovňa, a.s (SZP) και της Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s (VZP) (ΕΕ 2015, L 41, σ. 25).

Προς στήριξη της αιτήσεως ανατρέσεως, η Επιτροπή προβάλλει τρεις λόγους.

Πρώτον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν ανταποκρίθηκε στην υποχρέωση αιτιολογήσεως σύμφωνα με τα άρθρα 36 και 53, παράγραφος 1, του Οργανισμού του Δικαστηρίου. Στην ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο εκδίδει ότι ακυρώνει την προσβαλλόμενη απόφαση διότι δέχεται τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως που προέβαλε πρωτοδικώς η προσφεύγουσα, δηλαδή ότι η Επιτροπή κακώς κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το σλοβακικό υποχρεωτικό σύστημα ασφαλίσεως ασθενείας στηρίζεται κατά κύριο λόγο στην αρχή της αλληλεγγύης. Εντούτοις, το νομικό κριτήριο που χρησιμοποίησε στην πραγματικότητα προκειμένου να ακυρώσει την εν λόγω απόφαση το Γενικό Δικαστήριο είναι αυτό που προβλήθηκε πρωτοδικώς από την προσφεύγουσα με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, δηλαδή ότι απλώς και μόνον η ύπαρξη οποιουδήποτε οικονομικού στοιχείου μετατρέπει την παροχή υπηρεσιών ασφαλίσεως υγείας σε οικονομική δραστηριότητα. Δεδομένου ότι τα νομικά κριτήρια που προέβαλε η προσφεύγουσα με τον πρώτο και τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως αποκλείουν το ένα το άλλο, η Επιτροπή αδυνατεί να κατανοήσει για ποιον ακριβώς λόγο ακυρώθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση.

Δεύτερον, η Επιτροπή διατείνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στο μέτρο που ερμήνευσε εσφαλμένα τον όρο «επιχείρηση» κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Στην ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε τόσο το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι το σλοβακικό υποχρεωτικό σύστημα ασφαλίσεως ασθενείας στηρίζεται κατά κύριο λόγο στην αρχή της αλληλεγγύης όσο και τη διευκρίνιση της Επιτροπής ότι τα οικονομικά χαρακτηριστικά αυτού του καθεστώτος έχουν θεσπιστεί προκειμένου να εξασφαλισθεί η επίτευξη των κοινωνικών και των σχετικών με την αλληλεγγύη σκοπών του. Παρά ταύτα, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η Επιτροπή είχε υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως διότι δέχθηκε ότι η ασκούμενη από τους ασφαλιστές υγείας δραστηριότητα στο πλαίσιο του σλοβακικού υποχρεωτικού συστήματος ασφαλίσεως ασθενείας δεν έχει οικονομικό χαρακτήρα. Κατέληξε δε σε αυτό το συμπέρασμα σημειώνοντας τη δυνατότητα των ασφαλιστών υγείας να παράγουν, χρησιμοποιούν και διανέμουν τμήμα των κερδών τους, τον ανταγωνισμό μεταξύ των ασφαλιστών για πελάτες καθώς και την ποιότητα των υπηρεσιών. Ακολούθως, έκρινε ότι απλώς και μόνον η ύπαρξη ασφαλιστών που επιδιώκουν το κέρδος στη Σλοβακία μετατρέπει την SZP, και κατ' επέκταση την VZP, σε επιχειρήσεις κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Καταλήγοντας σε αυτό το συμπέρασμα, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη του τη νομολογία κατά την οποία καθεστώτα ασφαλίσεως ασθενείας τα οποία στηρίζονται κατ' εσχόλη στην αρχή της αλληλεγγύης, και των οποίων τα οικονομικά χαρακτηριστικά έχουν θεσπιστεί προκειμένου να διασφαλισθεί η συνέχεια του καθεστώτος και η επίτευξη των κοινωνικών σκοπών και των σκοπών αλληλεγγύης που το διέπουν, δεν έχουν οικονομικό χαρακτήρα, με συνέπεια οι πάροχοι ασφαλίσεως υγείας που λειτουργούν στο πλαίσιο αυτών των καθεστώτων να μην θεωρούνται επιχειρήσεις.

Τρίτον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν πρωτοδικώς, στον βαθμό που έκρινε ότι μεταξύ των παρόχων ασφαλίσεως υγείας στη Σλοβακία υπήρχε «έντονος και πολύπλοκος ανταγωνισμός», ενώ από τη δικογραφία προκύπτει ότι το επίπεδο του ανταγωνισμού ως προς την παροχή δωρεάν προαιρετικών παροχών ήταν πολύ περιορισμένο.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας (Ελλάδα) την 24η Απριλίου 2018 — Alain Flausch, Andrea Bosco, Estiene Roger Jean Pierre Albrespy, Σωματείο «Σύνδεσμος Ιητών», Σωματείο «Ελληνικό Δίκτυο — Φίλοι της Φύσης», Σωματείο «Σύλλογος Προστασίας και Περιθαλψης Αγίας Ζωής — ΣΠΠΑΖ» κατά Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Υπουργού Οικονομικών, Υπουργού Τουρισμού, Υπουργού Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής

(Υπόθεση C-280/18)

(2018/C 231/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Συμβούλιο της Επικρατείας

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούντες:

Alain Flausch,

Andrea Bosco,

Estiene Roger Jean Pierre Albrespy,

Σωματείο «Σύνδεσμος Ιητών»,

Σωματείο «Ελληνικό Δίκτυο — Φίλοι της Φύσης»,

Σωματείο «Σύλλογος Προστασίας και Περιθαλψης Αγίας Ζωής — ΣΠΠΑΖ»

Καθών:

Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας,

Υπουργός Οικονομικών,

Υπουργός Τουρισμού,

Υπουργός Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής

Παρεμβαίνουσα:

105 Ανώνυμη Τουριστική και Τεχνική Εταιρεία Εκμετάλλευσης Ακινήτων

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Τα άρθρα 6 και 11 της οδηγίας 2011/92/ΕΕ⁽¹⁾, ερμηνευόμενα σε συνδυασμό προς τις διατάξεις του άρθρου 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ε.Ε., μπορεί να ερμηνευθούν ότι έχουν την έννοια ότι είναι συμβατές προς αυτά διατάξεις του εθνικού δικαίου, όπως αυτές εκτέθηκαν στις σκέψεις 8, 9 και 10, στις οποίες προβλέπεται ότι οι διαδικασίες που προηγούνται της έκδοσης απόφασης έγκρισης περιβαλλοντικών όρων έργων και δραστηριοτήτων που έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον (δημοσιοποίηση των μελετών περιβαλλοντικών επιπτώσεων, ενημέρωση και συμμετοχή του κοινού στη διαβούλευση (ενεργούνται και ελέγχονται κατά κύριο λόγο από την ευρύτερη διοικητική μονάδα της Περιφέρειας και όχι του οικείου Δήμου;

2) Τα άρθρα 6 και 11 της οδηγίας 2011/92/ΕΕ, ερμηνευόμενα σε συνδυασμό προς τις διατάξεις του άρθρου 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ε.Ε., μπορεί να ερμηνευθούν ότι έχουν την έννοια ότι είναι συμβατό προς αυτά σύστημα διατάξεων του εθνικού δικαίου, όπως αυτό εκτέθηκε στις αυτές σκέψεις, στο οποίο τελικώς προβλέπεται ότι η δημοσιοποίηση των αποφάσεων έγκρισης περιβαλλοντικών όρων έργων και δραστηριοτήτων που έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον, με την ανάρτηση αυτών σε ειδικό δικτυακό τόπο, δημιουργεί τεκμήριο πλήρους γνώσης για κάθε ενδιαφερόμενο προκειμένου να ασκήσει το προβλεπόμενο κατά την κείμενη νομοθεσία ένδικο βοήθημα (αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας) εντός προθεσμίας εξήντα (60) ημερών, λαμβανομένων υπ' όψιν των νομοθετικών προβλέψεων για τη δημοσιοποίηση των μελετών περιβαλλοντικών επιπτώσεων, την ενημέρωση και συμμετοχή του κοινού στην διαδικασία έγκρισης περιβαλλοντικών όρων των εν λόγω έργων και δραστηριοτήτων, οι οποίες θέτουν στο επίκεντρο των διαδικασιών αυτών την ευρύτερη διοικητική μονάδα της Περιφέρειας και όχι του οικείου Δήμου;

(¹) Οδηγία 2011/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ (ΕΕ 2012 L 26, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησαν στις 11 Μαΐου 2018 οι Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 21 Μαρτίου 2018 στην υπόθεση T-361/17, Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-312/18 P)

(2018/C 231/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux (εκπρόσωποι: M. Brealey QC, I. Vandenborre, advocaat, S. Dionnet, avocat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι ανααιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 21ης Μαρτίου 2018 στην υπόθεση T-361/17, Eco-Bat Technologies κ.λπ. κατά Επιτροπής·
- να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή των ανααιρεσειουσών, η οποία πρωτοκολλήθηκε με τον αριθμό υποθέσεως T-361/17·
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, προκειμένου να ακυρωθεί το πρόστιμο που επέβαλε η Επιτροπή με την αρχική απόφαση, όπως αυτή τροποποιήθηκε με τη διορθωτική απόφαση, ή να μειωθεί το ποσό του·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο επειδή προσδιόρισε την κρίσιμη ημερομηνία, λαμβάνοντας υπόψη την αρχική, ατελή, απόφαση αντί για την ολοκληρωμένη και οριστική απόφαση, η οποία ήταν άρτια και πλήρης από κάθε άποψη (και ιδίως όσον αφορά τις πτυχές της τις οποίες αφορά η προσφυγή). Κατ' αυτόν τον τρόπο, το Γενικό Δικαστήριο προσέβαλε τα θεμελιώδη δικαιώματα των ανααιρεσειουσών (ειδικότερα δε το δικαίωμα άμυνας). Καθένας έχει δικαίωμα να έχει στη διάθεσή του όλο το χρονικό διάστημα της προθεσμίας το οποίο αρχίζει από την ημερομηνία της αποφάσεως που επιφέρει ουσιώδεις τροποποιήσεις. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένα την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει η Επιτροπή και την αρχή της χρηστής διοικήσεως, κρίνοντας ότι η νυν ανααιρεσείουσα θα έπρεπε να έχει στηριχθεί σε υποθέσεις για να κατανοήσει πλήρως τον τρόπο με τον οποίο η Επιτροπή επιμέτρησε το πρόστιμο.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Μαΐου 2018 — Bayer CropScience κ.λπ. κατά Επιτροπής
(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-429/13 και T-451/13) ⁽¹⁾

[Φυτοπροστατευτικά προϊόντα — Δραστικές ουσίες *clothianidine*, *thiaméthoxame* και *imidaclopride* — Επανεξέταση της έγκρισης — Άρθρο 21 του κανονισμού (ΕΚ) 1107/2009 — Απαγόρευση χρήσης και πώλησης σπόρων που έχουν υποστεί επεξεργασία με φυτοφαρμακευτικά προϊόντα τα οποία περιέχουν τις επίμαχες δραστικές ουσίες — Άρθρο 49, παράγραφος 1, του κανονισμού 1107/2009 — Αρχή της προφύλαξης — Αναλογικότητα — Δικαίωμα ακρόασης — Εξωσυμβατική ευθύνη]

(2018/C 231/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα στην υπόθεση T-429/13: Bayer CropScience AG (Monheim am Rhein, Γερμανία) (εκπρόσωποι: K. Nordlander, δικηγόρος, και P. Harrison, Solicitor)

Προσφεύγουσες στην υπόθεση T-451/13: Syngenta Crop Protection AG (Βασιλεία, Ελβετία) και οι άλλες 15 προσφεύγουσες των οποίων τα ονόματα αναφέρονται στο παράρτημα της απόφασης (εκπρόσωποι: αρχικώς D. Waelbroeck, I. Antypas, δικηγόροι, και D. Slater, solicitor, στη συνέχεια D. Waelbroeck και I. Antypas)

Καθής στις υποθέσεις T-429/13 και T-451/13: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Ondrůšek και G. von Rintelen)

Παρεμβαίνουσες υπέρ των προσφευγουσών στις υποθέσεις T-429/13 και T-451/13: Association générale des producteurs de maïs et autres céréales cultivées de la sous-famille des panicoidées (AGPM) (Montardon, Γαλλία) (εκπρόσωποι: L. Verdier και B. Trouné, δικηγόροι), The National Farmers' Union (NFU) (Stoneleigh, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: H. Mercer, QC, και N. Winter, solicitor), Association européenne pour la protection des cultures (ECPA) (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: D. Abrahams, barrister, I. de Seze και É. Mullier, δικηγόροι), Rapool Ring GmbH Qualitätsraps deutscher Züchter (Isernhagen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς C. Stallberg και U. Reese, στη συνέχεια U. Reese και J. Szmjonnek, δικηγόροι), European Seed Association (ESA) (Βρυξέλλες) (εκπρόσωποι: αρχικώς P. de Jong, P. Vlaemminck και B. Van Vooren, στη συνέχεια P. de Jong, K. Claeys και E. Bertolotto, δικηγόροι), Agricultural Industries Confederation Ltd (Peterborough, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: αρχικώς P. de Jong, P. Vlaemminck και B. Van Vooren, στη συνέχεια P. de Jong, K. Claeys και E. Bertolotto, δικηγόροι)

Παρεμβαίνουσες υπέρ της καθής στις υποθέσεις T-429/13 και T-451/13: Βασίλειο της Σουηδίας (εκπρόσωποι: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, E. Karlsson, L. Swedenborg και C. Hagerman), Union nationale de l'apiculture française (UNAF) (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι στην υπόθεση T-429/13: B. Fau και J. F. Funke, δικηγόροι, και στην υπόθεση T-451/13: B. Fau), Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund eV (Soltau, Γερμανία), Österreichischer Erwerbsimkerbund (Großbebersdorf, Αυστρία) (εκπρόσωποι: A. Willand και B. Tschida, δικηγόροι), Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Βρυξέλλες) Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life) (Louvain-la-Neuve, Βέλγιο), Buglife — The Invertebrate Conservation Trust (Peterborough) (εκπρόσωπος: B. Kloostra, δικηγόρος), Stichting Greenpeace Council (Αμστερνταμ, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: B. Kloostra, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ περί ακυρώσεως του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 485/2013 της Επιτροπής, της 24ης Μαΐου 2013, για την τροποποίηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 540/2011, όσον αφορά τους όρους έγκρισης των δραστικών ουσιών *clothianidin*, *thiamethoxam* και *imidacloprid* και για την απαγόρευση της χρήσης και πώλησης σπόρων που έχουν υποστεί επέμβαση με φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν αυτές τις δραστικές ουσίες (ΕΕ L 139, σ. 12) και, αφετέρου, αίτημα αποκαταστάσεως της ζημίας που υποστηρίζουν ότι υπέστησαν οι προσφεύγουσες-ενάγουσες λόγω της εκδόσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ενώνει τις υποθέσεις T-429/13 και T-451/13 προς έκδοση κοινής απόφασης.
- 2) Απορρίπτει τις προσφυγές.

- 3) Οι Bayer CropScience AG, Syngenta Crop Protection AG και οι λοιπές προσφεύγουσες των οποίων το όνομα παρατίθεται στο παράρτημα φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα και καταδικάζονται στα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της Union nationale de l'apiculture française (UNAF), του Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund eV και του Österreichischer Erwerbsimkerbund.
- 4) Το Βασίλειο της Σουηδίας φέρει τα δικαστικά του έξοδα.
- 5) Οι Association générale des producteurs de maïs et autres céréales cultivées de la sous-famille des panicoidées (AGPM), The National Farmers' Union (NFU), Association européenne pour la protection des cultures (ECPA), Rapool-Ring GmbH Qualitätsraps deutscher Züchter, European Seed Association (ESA), Agricultural Industries Confederation Ltd, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life), Buglife — The Invertebrate Conservation Trust και Stichting Greenpeace Council φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) EE C 325 της 9.11.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Μαΐου 2018 — BASF Agro κ.λπ. κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-584/13) (¹)

[Φυτοπροστατευτικά προϊόντα — Δραστική ουσία *flupyrifluorfen* — Επανεξέταση της έγκρισης — Άρθρο 21 του κανονισμού (ΕΚ) 1107/2009 — Απαγόρευση χρήσης και πώλησης σπόρων που έχουν υποστεί επεξεργασία με φυτοφαρμακευτικά προϊόντα τα οποία περιέχουν την επίμαχη δραστική ουσία — Άρθρο 49, παράγραφος 2, του κανονισμού 1107/2009 — Αρχή της προφύλαξης — Εκτίμηση επιπτώσεων]

(2018/C 231/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: BASF Agro BV (Arnhem, Κάτω Χώρες) και οι 6 λοιπές προσφεύγουσες των οποίων η επωνυμία παρατίθεται στο παράρτημα της αποφάσεως (εκπρόσωποι: J.-P. Montfort και M. Περιστεράκη, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Ondrůšek και G. von Rintelen)

Παραμβαίνουσες υπέρ των προσφευγουσών: Association européenne pour la protection des cultures (ECPA) (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: I. de Seze, É. Mullier, δικηγόροι και D. Abrahams, barrister), European Seed Association (ESA), (Βρυξέλλες) (εκπρόσωποι: αρχικά P. de Jong, P. Vlaemminck και B. Van Vooren, εν συνεχεία P. de Jong, K. Claeys και E. Bertolotto, δικηγόροι)

Παραμβαίνουσες υπέρ της καθής: Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund eV (Soltau, Γερμανία), Österreichischer Erwerbsimkerbund (Großbebersdorf, Αυστρία), Österreichischer Imkerbund (ÖIB) (Βιέννη, Αυστρία) (εκπρόσωποι: A. Willand και B. Tschida, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αίτημα δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 781/2013 της Επιτροπής, της 14ης Αυγούστου 2013, για την τροποποίηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 540/2011, όσον αφορά τους όρους έγκρισης της δραστικής ουσίας *flupyrifluorfen*, και για την απαγόρευση της χρήσης και πώλησης σπόρων που έχουν υποστεί επεξεργασία με φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν αυτή τη δραστική ουσία (ΕΕ 2013, L 219, σ. 22).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τα άρθρα 1, 3 και 4 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 781/2013 της Επιτροπής, της 14ης Αυγούστου 2013, για την τροποποίηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 540/2011, όσον αφορά τους όρους έγκρισης της δραστικής ουσίας *flupyrifluorfen*, και για την απαγόρευση της χρήσης και πώλησης σπόρων που έχουν υποστεί επεξεργασία με φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν αυτή τη δραστική ουσία.

- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της BASF Agro BV και των λοιπών προσφευγουσών, των οποίων τα ονόματα παρατίθενται στο παράρτημα, καθώς και στα δικαστικά έξοδα της Association européenne pour la protection des cultures (ECPA) και της European Seed Association (ESA).
- 4) Οι Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund eV, Österreichischer Erwerbsimkerbund και Österreichischer Imkerbund (ÖIB) φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) EE C 9 της 11.1.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαΐου 2018 — Eppo Raffinage κατά ECHA

(Υπόθεση T-283/15) (¹)

[REACH — Αξιολόγηση των φακέλων — Έλεγχος της συμμορφώσεως των καταχωρίσεων — Έλεγχος των υποβαλλομένων πληροφοριών και εν συνεχεία παρακολούθηση της αξιολογήσεως των φακέλων — Δήλωση μη συμμορφώσεως — Αρμοδιότητα του Γενικού Δικαστηρίου — Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξη υποκείμενη σε προσφυγή — Άμεσος και ατομικός επηρεασμός — Παραδεκτό — Νομική βάση — Άρθρα 41, 42 και 126 του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006]

(2018/C 231/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Eppo Raffinage (Courbevoie, Γαλλία) (εκπρόσωπος: M. Navin-Jones, solicitor)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA) (εκπρόσωποι: C. Jacquet, C. Schultheiss, W. Broere και M. Heikkilä)

Παρεμβαίνοντες υπέρ του καθού: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωπος: T. Henze), Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: D. Colas και J. Trabant) και Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: M. de Ree, M. Bulterman και M. Noort)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση του εγγράφου του ECHA της 1ης Απριλίου 2015 το οποίο απευθύνεται προς το Υπουργείο Οικολογίας, Βιώσιμης Αναπτύξεως, Μεταφορών και Στεγάσεως της Γαλλίας και επιγράφεται «Δήλωση μη συμμορφώσεως κατόπιν αποφάσεως αξιολογήσεως των φακέλων βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006».

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει το έγγραφο του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ECHA) της 1ης Απριλίου 2015, που απευθύνεται προς το γαλλικό Υπουργείο Οικολογίας, Βιώσιμης Αναπτύξεως, Μεταφορών και Στεγάσεως και επιγράφεται «Δήλωση μη συμμορφώσεως κατόπιν αποφάσεως αξιολογήσεως των φακέλων βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006», συμπεριλαμβανομένου του παραρτήματός του.

- 2) Η *Esso Raffinage* και ο ECHA φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.
- 3) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Γαλλική Δημοκρατία και το Βασίλειο των Κάτω Χωρών φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) ΕΕ C 320 της 28.9.2015.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Μαΐου 2018 — Λιθουανία κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-205/16) (¹)**

[Ταμείο Συνοχής — Δαπάνες που αποκλείονται από τη χρηματοδότηση — Τεχνική υποστήριξη για τη διαχείριση του Ταμείου Συνοχής στη Λιθουανία — ΦΠΑ — Άρθρο 11, παράγραφοι 1 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) 16/2003 — Μείωση της χρηματοδοτικής συνδρομής]

(2018/C 231/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Λιθουανίας (εκπρόσωποι: D. Kriaučiūnas, R. Krasuckaitė και D. Stepanienė)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. R. Killmann και J. Jokubauskaitė)

Αντικείμενο

Προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της απόφασης C(2016) 969 τελικό της Επιτροπής, της 23ης Φεβρουαρίου 2016, σχετικά με τη μείωση της ενίσχυσης στο πλαίσιο του Ταμείου Συνοχής για το έργο «Τεχνική υποστήριξη για τη διαχείριση του Ταμείου Συνοχής στη Δημοκρατία της Λιθουανίας», κατά το μέρος που με την απόφαση αυτή προβλέπεται η μείωση της ενίσχυσης κατά το ποσό των 137 864,61 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί στον ΦΠΑ.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση C(2016) 969 τελικό της Επιτροπής, της 23ης Φεβρουαρίου 2016, σχετικά με τη μείωση της ενίσχυσης στο πλαίσιο του Ταμείου Συνοχής για το έργο «Τεχνική υποστήριξη για τη διαχείριση του Ταμείου Συνοχής στη Δημοκρατία της Λιθουανίας», κατά το μέρος που με την απόφαση αυτή προβλέπεται η μείωση της ενίσχυσης κατά το ποσό των 137 864,61 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί στον ΦΠΑ.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Δημοκρατία της Λιθουανίας.

(¹) ΕΕ C 251 της 11.7.2016.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαΐου 2018 — Troszczynski κατά Κοινοβουλίου
(Υπόθεση T-626/16) (¹)**

(Ρύθμιση σχετική με τα έξοδα και τις αποζημιώσεις των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Αποζημίωση βουλευτικής επικουρίας — Ανάκτηση αχρεωστήτως καταβληθέντων — Αρμοδιότητα του Γενικού Γραμματέα — Αρχή *electa una via* — Δικαιώματα άμυνας — Βάρος αποδείξεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πολιτικά δικαιώματα — Ίση μεταχείριση — Κατάχρηση εξουσίας — Ανεξαρτησία των βουλευτών — Πλάνη περί τα πραγματικά περιστατικά — Αναλογικότητα)

(2018/C 231/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Mylène Troszczynski (Noyon, Γαλλία) (εκπρόσωποι: αρχικά M. Ceccaldi, στη συνέχεια F. Wagner, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: G. Corstens και S. Seyr)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της απόφασης του Γενικού Γραμματέα του Κοινοβουλίου, της 23ης Ιουνίου 2016, σχετικά με την ανάκτηση από την προσφεύγουσα ποσού 56 554 ευρώ το οποίο καταβλήθηκε αχρεωστήτως λόγω βουλευτικής επικουρίας, καθώς και του σχετικού χρεωστικού σημειώματος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η *Myłene Troszczynski* φέρει, πέραν των δικαστικών της εξόδων, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

(¹) ΕΕ C 383 της 17.10.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15 Μαΐ 2018 — Wirecard κατά EUIPO (mycard2go)

(Υπόθεση T-675/16) (¹)

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης mycard2go — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 94, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 2017/1001)}

(2018/C 231/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Wirecard AG (Aschheim, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Bayer, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: D. Hanf)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 21ης Ιουλίου 2016 (υπόθεση R 282/2016-4), σχετικά με αίτηση καταχώρισης του λεκτικού σημείου mycard2go ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 21ης Ιουλίου 2016 (υπόθεση R 282/2016-4).
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Καταδικάζει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα, τόσο τα δικά του όσο και εκείνα της προσφεύγουσας, περιλαμβανομένων των αναγκαίων εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η τελευταία στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO.

(¹) ΕΕ C 410 της 7.11.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Μαΐου 2018 — Wirecard κατά EUIPO (mycard2go)(Υπόθεση T-676/16) ⁽¹⁾

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης mycard2go — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}

(2018/C 231/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Wirecard AG (Aschheim, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Bayer, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: D. Hanf)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 21ης Ιουλίου 2016 (υπόθεση R 280/2016-4), σχετικά με αίτηση καταχώρισεως του εικονιστικού σημείου mycard2go ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Wirecard AG στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 410 της 7.11.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαΐου 2018 — Deutsche Lufthansa κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-712/16) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Συγκεντρώσεις — Αγορά των αεροπορικών μεταφορών — Απόφαση με την οποία κηρύσσεται η συγκέντρωση συμβατή με την εσωτερική αγορά υπό την επιφύλαξη της τηρήσεως ορισμένων δεσμεύσεων — Αίτηση απαλλαγής από μέρος των αναληφθεισών δεσμεύσεων — Αναλογικότητα — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Αρχή της χρηστής διοικήσεως — Κατάχρηση εξουσίας)

(2018/C 231/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Deutsche Lufthansa AG (Κολωνία, Γερμανία) (εκπρόσωποι: S. Völcker, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Biolan, H. Leupold και I. Zaloguin)

Αντικείμενο

Προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της απόφασης C(2016) 4964 τελικό της Επιτροπής, της 25ης Ιουλίου 2016, με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση της προσφεύγουσας για απαλλαγή από ορισμένες δεσμεύσεις οι οποίες κατέστησαν υποχρεωτικές με την απόφαση της Επιτροπής της 4ης Ιουλίου 2005, για την έγκριση της συγκέντρωσης στην υπόθεση COMP/M.3770 — Lufthansa/Swiss.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση C(2016) 4964 τελικό της Επιτροπής, της 25ης Ιουλίου 2016, με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση που υπέβαλε η Deutsche Lufthansa AG σχετικά με την απαλλαγή από ορισμένες δεσμεύσεις οι οποίες κατέστησαν υποχρεωτικές με την απόφαση της Επιτροπής της 4ης Ιουλίου 2005, για την έγκριση της συγκέντρωσης στην υπόθεση COMP/M.3770 — Lufthansa/Swiss, κατά το μέρος που αφορά τη γραμμή Ζυρίχη-Στοκχόλμη.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 462 της 12.12.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαΐου 2018 — Netflix International και Netflix κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-818/16) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση σχεδιαζόμενη από τη Γερμανία προς στήριξη της παραγωγής και της διανομής κινηματογραφικών ταινιών — Απόφαση με την οποία η ενίσχυση κηρύσσεται συμβατή με την εσωτερική αγορά — Πράξη που δεν αφορά ατομικά τις προσφεύγουσες — Κανονιστική πράξη για την εφαρμογή της οποίας απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα — Απαράδεκτο)

(2018/C 231/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Netflix International BV (Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) και Netflix, Inc. (Los Gatos, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: C. Alberdingk Thijm, S. van Schaik, S. van Velze και E. H. Janssen, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Samnadda, G. Braun και B. Stromsky)

Αντικείμενο

Προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως (ΕΕ) 2016/2042 της Επιτροπής, της 1ης Σεπτεμβρίου 2016, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων SA.38418 — 2014/C (ex 2014/N) το οποίο η Γερμανία σκοπεύει να εφαρμόσει για την προώθηση της κινηματογραφικής παραγωγής και της διανομής κινηματογραφικών ταινιών (ΕΕ 2016, L 314, σ. 63).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί των αιτήσεων παρεμβάσεως που υπέβαλαν η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Γαλλική Δημοκρατία, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών και το Filmförderungsanstalt.
- 3) Καταδικάζει τις Netflix International BV και Netflix, Inc. στα δικαστικά έξοδά τους, καθώς και σε εκείνα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξαιρουμένων των σχετικών με τις αιτήσεις παρεμβάσεως.

- 4) Η *Netflix International*, η *Netflix*, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Γαλλική Δημοκρατία, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών και το *Filmförderungsanstalt* φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα σε σχέση με τις αιτήσεις παρεμβάσεως.

(¹) EE C 30 της 30.1.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Μαΐου 2018 — Wirecard κατά EUIPO (mycard2go)
(Υπόθεση T-860/16) (¹)

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης mycard2go — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}

(2018/C 231/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Wirecard AG (Aschheim, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Bayer, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: D. Hanf)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 3ης Οκτωβρίου 2016 (υπόθεση R 281/2016-4), σχετικά με αίτηση καταχώρισεως του εικονιστικού σημείου mycard2go ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Wirecard AG στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 38 της 6.2.1017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαΐου 2018 — Barnett κατά ΕΟΚΕ
(Υπόθεση T-23/17) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Σύνταξη λόγω αρχαιότητας — Πρόωρη συνταξιοδότηση χωρίς μείωση των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων — Μέτρο όπως προβλεπόταν στο άρθρο 9, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ — Συμφέρον της υπηρεσίας — Εκτέλεση ακυρωτικής αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης — Ευθύνη)

(2018/C 231/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Inge Barnett (Roskilde, Δανία) (εκπρόσωποι: S. Orlandi και T. Martin, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Pascua Mateo, K. Gambino, X. Chamodraka, A. Carvajal και L. Camarena Januzec, επικουρούμενοι από τους M. Troncoso Ferrer και F. M. Hislaire, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Προσφυγή-αγωγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ, κυρίως, για την ακύρωση της απόφασης της ΕΟΚΕ της 21ης Μαρτίου 2016, η οποία λήφθηκε σε εκτέλεση της απόφασης της 22ας Σεπτεμβρίου 2015, Barnett κατά ΕΟΚΕ (F-20/14, EU:F:2015:107), με την οποία δεν εγκρίθηκε η χορήγηση στην προσφεύγουσα-ενάγουσα του ευεργετήματος της πρόωρης συνταξιοδότησης χωρίς μείωση των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων και, επικουρικώς, για την αποκατάσταση της ζημίας που φέρεται να υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Inge Barnett στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 104 της 3.4.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαΐου 2018 — Triggerball κατά EUIPO (Σχήμα μπάλας με μύτες)

(Υπόθεση T-387/17) (¹)

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης τρισδιάστατου σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Σχήμα μπάλας με μύτες — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Διακριτικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [γυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}

(2018/C 231/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Triggerball GmbH (Baiern-Piusheim, Γερμανία) (εκπρόσωπος: H. Emrich, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: D. Walicka)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 20ής Απριλίου 2017 (υπόθεση R 376/2017-4), σχετικά με αίτηση καταχώρισης ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενός τρισδιάστατου σήματος σε σχήμα μπάλας με μύτες.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Triggerball GmbH στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 256 της 7.8.2017.

Αγωγή της 16ης Μαρτίου 2018 — SCF Terminal (Cyprus) και S H B κατά Συμβουλίου κ.λπ.

(Υπόθεση T-199/18)

(2018/C 231/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγουσες: SCF Terminal (Cyprus) LTD (Λευκωσία, Κύπρος) και S H B, Inc. (Μονρόβια, Λιβερία) (εκπρόσωποι: Π. Τριδήμας, Barrister, K. Κακουλλή, Π. Παναγίδης και Χ. Περικλέους, δικηγόροι)

Εναγόμενοι: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, Ευρωομάδα και Ευρωπαϊκή Ένωση

Αιτήματα

Οι ενάγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να υποχρεώσει τους εναγομένους να καταβάλουν στις ενάγουσες τα ποσά που παρατίθενται στο παράρτημα της αγωγής, πλέον τόκων, από τις 26 Μαρτίου 2013 και μέχρι την έκδοση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου·
- να καταδικάσει τους εναγομένους στα δικαστικά έξοδα.

Επικουρικώς, οι ενάγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση και/ή τα εναγόμενα θεσμικά όργανα υπέχουν εξωσυμβατική ευθύνη·
- να καθορίσει την ακολουθητέα διαδικασία για τον προσδιορισμό του ύψους της ζημίας την οποία πράγματι υπέστησαν οι ενάγουσες και η οποία πρέπει να αποκατασταθεί· και
- να καταδικάσει τους εναγομένους στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής τους, οι ενάγουσες προβάλλουν τέσσερις ισχυρισμούς οι οποίοι είναι κατ' ουσίαν πανομοιότυποι ή παρόμοιοι με αυτούς που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-197/18, JV Voscf κ.λπ. κατά Συμβουλίου κ.λπ.

Προσφυγή της 6ης Απριλίου 2018 — Czarnecki κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-230/18)

(2018/C 231/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ryszard Czarnecki (Βαρσοβία, Πολωνία) (εκπρόσωπος: M. Casado García-Hirschfeld, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την παρούσα προσφυγή παραδεκτή·
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 7ης Φεβρουαρίου 2018·
- να καταδικάσει το καθού στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται, αφενός, προσβολή του δικαιώματος στο τεκμήριο αθωότητας και του δικαιώματος υπερασπίσεως καθώς και παραβίαση της αρχής της ισότητας των όπλων, και, αφετέρου, παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως και της αρχής της αναλογικότητας καθώς και προσβολή του δικαιώματος στην ελευθερία εκφράσεως.

2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, *fumus persecutionis* και κατάχρηση εξουσίας.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

Προσφυγή της 12ης Απριλίου 2018 — Netflix International και Netflix κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-238/18)

(2018/C 231/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Netflix International BV (Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες), Netflix, Inc. (Los Gatos, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: E. Batchelor, Solicitor, N. Niejahr, B. Hoorelbeke και A. Patsa, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 8ης Νοεμβρίου 2017 σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.48950 (2017/N) για την παράταση του καθεστώτος ενισχύσεων για την ψηφιοποίηση έργων κινηματογραφικής κληρονομιάς που κοινοποίησε η Γαλλία·
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 20ής Νοεμβρίου 2017 σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.48907 (2017/N) για την παράταση του καθεστώτος αυτόματης ενίσχυσης για οπτικοακουστικά έργα (έργα μυθοπλασίας και δημιουργικά ντοκιμαντέρ) που κοινοποίησε η Γαλλία·
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 20ής Νοεμβρίου 2017 σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.48699 (2017/N) για την παράταση του καθεστώτος αυτόματης ενίσχυσης για την προετοιμασία και την παραγωγή κινηματογραφικών έργων που κοινοποίησε η Γαλλία· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδά της και στα έξοδα της Netflix σχετικά με την παρούσα διαδικασία.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ένα μόνο λόγο.

Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ καθόσον δεν κίνησε την επίσημη διαδικασία έρευνας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ κατά την εξέταση των καθεστώτων κρατικών ενισχύσεων που κοινοποίησε η Γαλλία και αποτελούν αντικείμενο των προσβαλλομένων αποφάσεων. Η Επιτροπή όφειλε να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας για καθένα από τα τρία καθεστώτα κρατικών ενισχύσεων λόγω των σοβαρών δυσχερειών που αντιμετώπισε κατά την εκτίμηση της συμβατότητας καθενός από αυτά με την εσωτερική αγορά. Παραλείποντας να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας, η Επιτροπή προσέβαλε τα διαδικαστικά δικαιώματα των προσφευγουσών που προβλέπονται από το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η ύπαρξη σοβαρών δυσχερειών ενισχύεται από:

- τις περιστάσεις και τη διάρκεια των διαδικασιών προκαταρκτικής εξέτασης που οδήγησαν στην έκδοση των προσβαλλομένων αποφάσεων· και

- το περιεχόμενο των προσβαλλομένων αποφάσεων, ιδίως όσον αφορά τους χρηματοδοτικούς μηχανισμούς των καθεστώτων κρατικών ενισχύσεων και τη συμβατότητα των καθεστώτων κρατικών ενισχύσεων με άλλες διατάξεις του δικαίου της Ένωσης πέραν εκείνων περί κρατικών ενισχύσεων.

Προσφυγή της 17ης Απριλίου 2018 — SKS Import Export κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-239/18)

(2018/C 231/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Société Kammama Saber (S.K.S) Import Export (Sousse Jawhara, Τυνησία) (εκπρόσωπος: H. Chelly, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·
- να ακυρώσει μερικώς τον κατ'εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2018/212 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 2017, όσον αφορά την προσθήκη της Τυνησίας, κατόπιν δηλώσεως της Επιτροπής, στον κατάλογο των τρίτων χωρών που χαρακτηρίζονται από στρατηγικές ανεπάρκειες ως προς τα εθνικά τους συστήματα για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησεως της τρομοκρατίας (ΚΕΧ/ΧΤ)·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται αναρμοδιότητα της Επιτροπής και παράβαση ουσιώδους τύπου, καθόσον η Επιτροπή υπερέβη τις αρμοδιότητές της σε σχέση με τη συμφωνία συνδέσεως μεταξύ της Τυνησίας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, βάσει των οποίων αρμοδιοτήτων όφειλε να έχει υποβάλει το ζήτημα στο συμβούλιο συνδέσεως προκειμένου αυτό να επιτύχει την επίλυση της διαφοράς ή, επικουρικώς, να επιτρέψει στα μέρη να λάβουν τα αναγκαία μέτρα για την προστασία των συμφερόντων τους.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά, αφενός, την προκρινθείσα από την Ευρωπαϊκή Ένωση αξιολόγηση της Τυνησίας και, αφετέρου, την προκρινθείσα από την Ομάδα Διεθνούς Χρηματοπιστωτικής Δράσης αξιολόγησή της. Συναφώς, κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν έλαβε τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου να διαχειριστεί την επιδείνωση του κινδύνου που ενέχει ο προσβαλλόμενος κατ'εξουσιοδότηση κανονισμός για την οικονομική ανάπτυξη της Τυνησίας.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση των Συνθηκών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και συγκεκριμένα του άρθρου 216, παράγραφος 2, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σύμφωνα με το οποίο οι διεθνείς συμφωνίες δεσμεύουν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης.

Προσφυγή της 18ης Απριλίου 2018 — Bruno κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-241/18)

(2018/C 231/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Luigi Bruno (Woluwé-Saint-Pierre, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: N. de Montigny, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της αρμόδιας για τη σύναψη συμβάσεων προσλήψεως αρχής (ΑΣΣΠΑ) της 4ης Ιουλίου 2017·
- καθόσον παρίσταται ανάγκη, να ακυρώσει την απόφαση περί ρητής απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως της 18ης Ιανουαρίου 2018·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά την εφαρμογή των άρθρων 11, παράγραφος 1, και 12, παράγραφος 1, του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ, καθόσον, με την απόφασή της, η Επιτροπή απέρριψε την αίτηση του προσφεύγοντος να του χορηγηθεί το επίδομα αποχωρήσεως από την υπηρεσία το οποίο προβλέπει το άρθρο 12, παράγραφος 2, του εν λόγω παραρτήματος, επιβάλλοντάς του την εφαρμογή του άρθρου 11, παράγραφος 1, του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ, το οποίο, όμως, δεν έχει εφαρμογή στην περίπτωση του.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ένσταση ελλείψεως νομιμότητας, καθόσον οι προμνημονευθείσες διατάξεις του ΚΥΚ παραβιάζουν την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων εξαιτίας της υπάρξεως νομοθετικού κενού.

Προσφυγή της 18ης Απριλίου 2018 — VV κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-242/18)

(2018/C 231/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: VV (εκπρόσωπος: F. Mouyse, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της 19ης Ιουνίου 2017 και, εφόσον είναι αναγκαίο, την πράξη με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος της 18ης Ιανουαρίου 2018·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή, ο προσφεύγων ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής του γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/322/16 — Διοικητικοί υπάλληλοι στον τομέα του ελέγχου (AD 5/AD 7) (ΕΕ 2016, C 171Α, σ. 1) να μη γίνει δεκτός στον εν λόγω διαγωνισμό, διότι δεν προσκόμισε πανεπιστημιακό τίτλο σπουδών που να πιστοποιεί σπουδές τουλάχιστον τριών ετών στους οριζόμενους στην προκήρυξη του εν λόγω διαγωνισμού τομείς.

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αφορά ανεπαρκή αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως.

2. Ο δεύτερος λόγος αφορά πλάνες εκτιμήσεως στις οποίες υπέπεσε η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού κατά την αξιολόγηση των στοιχείων που περιλαμβάνονταν στην πράξη υποβολής υποψηφιότητας του προσφεύγοντος. Η εξεταστική επιτροπή δεν έλαβε ορθώς υπόψη την προκήρυξη του διαγωνισμού, εκτιμώντας ότι ο προσφεύγων δεν διέθετε επίπεδο εκπαίδευσως που να αντιστοιχεί σε πλήρεις πανεπιστημιακές σπουδές τουλάχιστον 3 ετών, πιστοποιούμενες με τον αναγκαίο τίτλο σπουδών για να γίνει δεκτός στον διαγωνισμό.

Προσφυγή της 20ής Απριλίου 2018 — VW κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-243/18)

(2018/C 231/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: VW (εκπρόσωπος: N. de Montigny, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της ΑΔΑ της 26ης Ιουνίου 2017·
- καθόσον παρίσταται ανάγκη, να ακυρώσει την απόφαση περί ρητής απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως της 19ης Ιανουαρίου 2018·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο και κύριο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ένσταση ελλείψεως νομιμότητας κατά του άρθρου 20 του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ, καθόσον αυτό παραβιάζει την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως που κατοχυρώνεται με το άρθρο 20 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, καθώς και το άρθρο 52 του εν λόγω Χάρτη.
2. Ο δεύτερος λόγος, ο οποίος προβάλλεται επικουρικός σε περίπτωση κατά την οποία η προσφεύγουσα δεν τύχει της εφαρμογής του άρθρου 20 του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ, αντίκειται από πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το καθού θεσμικό όργανο ως προς την ερμηνεία του άρθρου 27 του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ και, έτι επικουρικότερον, αν γίνει δεκτό ότι δεν υφίσταται πλάνη περί το δίκαιο, από παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως η οποία κατοχυρώνεται ιδίως με το άρθρο 20 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας η οποία κατοχυρώνεται με το άρθρο 52 του εν λόγω Χάρτη.

Προσφυγή της 20^{ης} Απριλίου 2018 — Synergy Hellas κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-244/18)

(2018/C 231/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: d.d. Synergy Hellas Ανώνυμη Εμπορική Εταιρεία Παροχής Υπηρεσιών Πληροφορικής (Αθήνα, Ελλάδα)
(εκπρόσωπος: Κ. Δάμης, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να γίνει δεκτή η υπό κρίση προσφυγή·
- να ακυρωθεί και να εξαφανισθεί η απόφαση της Επιτροπής C(2018) 1115 final της 19/02/2018 σχετικά με την ανάκτηση 76 282,08 ευρώ συν τους οφειλόμενους τόκους από την «d.d.Synergy HELLAS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ» και
- να καταδικασθεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα και την εν γένει δικαστική δαπάνη της προσφεύγουσας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από την παράβαση του άρθρου 85 του Κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2342/2002 της Επιτροπής ⁽¹⁾:
 - η άρνηση της Επιτροπής να δεχθεί το νόμιμο αίτημα για συμπληρωματική προθεσμία για την πληρωμή, ενώ είχε καταβληθεί το 73 % του κεφαλαίου, αποδεχόμενη όλους τους τόκους και, ενώ είχε συσταθεί η ζητηθείσα από την Επιτροπή προσωπική εγγύηση για όλο το αρχικώς οφειλόμενο πλέον τόκων, δεν είναι σύμφωνη με τα οριζόμενα στο ως άνω άρθρο·
 - δεν ήταν βάσιμη η αιτιολογία της Επιτροπής, το οποίο ανάγεται στην ουσιαστική νομιμότητα της επίδικης πράξεως·
 - η Επιτροπή παρέβη της υποχρέωσης αιτιολογήσεως της προσβαλλομένης
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από την παράβαση — υπέρβαση των άκρων ορίων της διακριτικής ευχέρειας και την παραβίαση της αρχής της «χρηστής διοίκησης»:
 - η Επιτροπή υπερέβη τα άκρα όρια της διακριτικής της ευχέρειας, διότι εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση αγνοώντας ουσιώδη δεδομένα, που της είχαν υποβληθεί από την προσφεύγουσα, και υιοθέτησε λύσεις που θα μπορούσαν να οδηγήσουν στον αφανισμό της·
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από την παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας:
 - η προσβαλλόμενη απόφαση δεν συνιστά αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα εξακολουθεί να καταβάλλει, επιβαρύνει υπέρμετρα την τελευταία, και απειλεί κατ'ουσία την ίδια της την υπόσταση.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 2342/2002 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2002, για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του Κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση του Δημοσιονομικού Κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ 2002, L 357, σελ. 1)

Προσφυγή της 23ης Απριλίου 2018 — RATP κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-250/18)

(2018/C 231/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Régie autonome des transports parisiens (RATP) (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: E. Morgan de Rivery, P. Delelis και C. Lavin, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 21ης Μαρτίου 2018 με την οποία επετράπη η μερική πρόσβαση σε έγγραφα βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001, της 30ής Μαΐου 2001, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής·
- εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001, της 30ής Μαΐου 2001, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43).
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, του άρθρου 8 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και του άρθρου 7 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, καθώς και του άρθρου 339 ΣΛΕΕ.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.

Προσφυγή-αγωγή της 23ης Απριλίου 2018 — US κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-255/18)

(2018/C 231/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: US (εκπρόσωποι: L. Levi και A. Blot, δικηγόροι)

Καθή-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την παρούσα προσφυγή-αγωγή παραδεκτή και βάσιμη·

κατά συνέπεια:

- να ακυρώσει την απόφαση της 13ης Ιουνίου 2017 περί μη μετατροπής της συμβάσεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος·
- να ακυρώσει την απόφαση της ΕΚΤ της 11ης Οκτωβρίου 2017 περί απορρίψεως της από 11 Αυγούστου 2017 αιτήσεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος για διοικητική επανεξέταση («administrative review»)·
- να ακυρώσει την απόφαση της ΕΚΤ της 13ης Φεβρουαρίου 2018, η οποία κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα-ενάγοντα αυθημερόν, περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεώς του της 7ης Δεκεμβρίου 2017 («grievance procedure»)·

- να επιδικάσει αποζημίωση στον προσφεύγοντα-ενάγοντα για τη βλάβη που υπέστη·
- να καταδικάσει την καθής-εναγομένη στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ένσταση ελλείψεως νομιμότητας της πολιτικής περί μετατροπής των συμβάσεων, στο μέτρο που η πολιτική αυτή αντιβαίνει στο άρθρο 10, στοιχείο γ', των όρων απασχολήσεως και στο άρθρο 2.0 των κανόνων για θέματα προσωπικού, και που υιοθετήθηκε κατά παραβίαση της ιεραρχίας των κανόνων.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ένσταση ελλείψεως νομιμότητας, καθόσον το άρθρο 10, στοιχείο γ', των όρων απασχολήσεως και το άρθρο 2.0 των κανόνων για θέματα προσωπικού αντιβαίνουν στην οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999 σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, καθώς και στην αιτιολογική σκέψη 6 της ανωτέρω συμφωνίας πλαισίου.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ένσταση ελλείψεως νομιμότητας των κατευθυντήριων γραμμών του Annual Salary and Bonus Review (ASBR), καθόσον οι ανωτέρω αντιβαίνουν στην υποχρέωση αιτιολογήσεως και στην αρχή της ασφάλειας δικαίου.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθώς και παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, όσον αφορά, πρώτον, τις μισθολογικές κλίμακες που χορηγήθηκαν στον προσφεύγοντα-ενάγοντα, δεύτερον, τη «διαρκή εξέλιξη» του και, τρίτον, το γεγονός ότι η ΕΚΤ εξακολουθεί να έχει ανάγκη («business needs») τις συγκεκριμένες γνώσεις, δεξιότητες και ικανότητες του προσφεύγοντος-ενάγοντος.

Προσφυγή της 24ης Απριλίου 2018 — Arezzo Indústria e Comércio κατά EUIPO (SCHUTZ)

(Υπόθεση T-256/18)

(2018/C 231/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Arezzo Indústria e Comércio, S.A. (Belo Horizonte, Βραζιλία) (εκπρόσωποι: A. Sebastião και J. Pimenta, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα «SCHUTZ» — Υπ' αριθ. 15723265 αίτηση καταχωρίσεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 12ης Φεβρουαρίου 2018 στην υπόθεση R 661/2017-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

— Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφοι 1, στοιχεία α' και β', και 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001.

Προσφυγή της 26ης Απριλίου 2018 — Roxtec κατά EUIPO — Wallmax (αναπαράσταση μαύρου τετραγώνου που περιέχει επτά ομόκεντρους μπλε κύκλους)**(Υπόθεση T-261/18)**

(2018/C 231/44)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Roxtec AB (Karlskrona, Σουηδία) (εκπρόσωποι: J. Olsson και J. Adamsson, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Wallmax Srl (Μιλάνο, Ιταλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αναπαριστά μαύρο τετράγωνο που περιέχει επτά ομόκεντρους μπλε κύκλους — Υπ' αριθ. 14 338 735 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 8ης Ιανουαρίου 2018 στην υπόθεση R 940/2017-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα τόσο της παρούσας διαδικασίας όσο και της διαδικασίας ενώπιον του EUIPO.

Προβαλλόμενος λόγος

— Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο ii, του κανονισμού 2017/1001.

Προσφυγή της 26ης Απριλίου 2018 — Meblo Trade κατά EUIPO — Meblo Int (MEBLO)**(Υπόθεση T-263/18)**

(2018/C 231/45)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Meblo Trade d.o.o. (Ζάγκρεμπ, Κροατία) (εκπρόσωπος: A. Ivanova, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Meblo Int, proizvodnja izdelkov za spanje d.o.o. (Νόβα Γκόριτσα, Σλοβενία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε μαύρο και ερυθρό χρώμα MEBLO — Υπ' αριθ. 3 431 731 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 27ης Φεβρουαρίου 2018 στην υπόθεση R 883/2017-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.

Προβαλλόμενος λόγος

— Παράβαση του άρθρου 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 2017/1001.

Προσφυγή της 27ης Απριλίου 2018 — Biernacka-Hoba κατά EUIPO — Formata Bogusław Hoba (Formata)**(Υπόθεση T-265/18)**

(2018/C 231/46)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Iłona Biernacka-Hoba (Aleksandrów Łódzki, Πολωνία) (εκπρόσωπος: R. Rumpel, δικηγόρος [radca prawny])

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Formata Bogusław Hoba (Aleksandrów Łódzki, Πολωνία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο περιέχει το λεκτικό στοιχείο «Formata» — Υπ' αριθ. 11 529 427 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 13ης Φεβρουαρίου 2018 στην υπόθεση R 2032/2017-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει βάσιμη την προσφυγή·

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, στο μέτρο που απορρίπτει την αίτηση για την κήρυξη ακυρότητας του σήματος «Formata» αριθ. 011 529 427·

- να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση, κηρύσσοντας άκυρο το σήμα «Formata» αριθ. 011 529 427·
- να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση όσον αφορά τα έξοδα·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

Εσφαλμένη εκτίμηση ότι δεν υπάρχουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την ύπαρξη προγενέστερου δικαιώματος.

Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2018 — Iceland Foods κατά EUIPO — Íslandsstofa (INSPIRED BY ICELAND)

(Υπόθεση T-267/18)

(2018/C 231/47)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Iceland Foods Ltd (Deeside, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: S. Malynicz, QC, J. Hertzog, C. Hill και J. Warner, Solicitors)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Íslandsstofa (Ρέικιαβικ, Ισλανδία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης INSPIRED BY ICELAND — Υπ' αριθ. 14 350 094 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Παρεμπίπτουσα απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 7ης Φεβρουαρίου 2018 στην υπόθεση R 340/2017-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO και την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδά τους και στα έξοδα της προσφεύγουσας.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 71 του κανονισμού 2017/1001 διότι δεν αποφάνθηκε επί της προσφυγής·
- Παράβαση ουσιώδους τύπου βάσει του άρθρου 72 του κανονισμού 2017/1001, καθόσον το τμήμα προσφυγών παραβίασε τις αρχές της διαδικαστικής οικονομίας και της επείκειας κρίνοντας ότι έπρεπε να αναπέμψει την υπόθεση για επανεξέταση του αμφισβητούμενου σήματος για απόλυτους λόγους απαραδέκτου, ενώ επίσης προδίκασε ότι συντρέχουν απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου χωρίς να προβεί σε ακρόαση του αιτούντος την ακυρότητα, παραβιάζοντας έτσι την αρχή *audi alteram partem*.

Προσφυγή της 27ης Απριλίου 2018 — Sandrone κατά EUIPO — J. Garcia Carrion (Luciano Sandrone)**(Υπόθεση T-268/18)**

(2018/C 231/48)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Luciano Sandrone (Barolo, Ιταλία) (εκπρόσωπος: A. Borra, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: J. Garcia Carrion, SA (Jumilla, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτών: Ο προσφεύγων

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «Luciano Sandrone» — Υπ' αριθ. 14 416 598 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 26ης Φεβρουαρίου 2018 στην υπόθεση R 1207/2017-2

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Απουσία αποδεικτικών στοιχείων σχετικά με την ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος σύμφωνα με το άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 2017/1001.
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001.

Προσφυγή της 2ας Μαΐου 2018 — Inditex κατά EUIPO — Ffauf (ZARA)**(Υπόθεση T-269/18)**

(2018/C 231/49)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) (Arteixo, Ισπανία) (εκπρόσωποι: G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal και E. Armero Lavie, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Ffauf SA (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα το επίδικο σήμα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ZARA — Υπ' αριθ. 8 929 952 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 2/2/2018 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις R 359/2015-5 και R 409/2015-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προβαλλόμενη απόφαση στο μέτρο που απέρριψε την προσφυγή της προσφεύγουσας και δέχθηκε μερικώς την προσφυγή της παρεμβαίνουσας, συνεπεία δε τούτων απέρριψε την υπ' αριθ. 8 929 952 αίτηση καταχώρισης ως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης του λεκτικού σημείου ZARA για τα ακόλουθα προϊόντα και υπηρεσίες: Κλάση 29 — φρούτα και λαχανικά, διατηρημένα (κονσέρβες), κατεψυγμένα, αποξηραμένα και μαγειρεμένα, ζελέ, μαρμελάδες, κομπόστες, γαλακτοκομικά προϊόντα, έλαια και λίπη βρώσιμα· Κλάση 30 — ρύζι, ταπιόκα, σάγο, άλευρα και παρασκευάσματα από δημητριακά, άρτος, γλυκά και είδη ζαχαροπλαστικής, μαγιά, μπέικιν πάουντερ, αλάτι, μουστάρδα, ξίδι, σάλτσες (καρυκεύματα), μπαχαρικά, μικρογεύματα (σνακ) με βάση το ρύζι· Κλάση 31 — νωπά λαχανικά· Κλάση 32 — φρέσκοι χυμοί· Κλάση 35 — υπηρεσίες λιανικής και χονδρικής πώλησης σε καταστήματα, μέσω παγκοσμίων δικτύων πληροφορικής, μέσω καταλόγων, ταχυδρομικώς, τηλεφωνικώς, μέσω του ραδιοφώνου ή της τηλεοράσεως και με χρήση άλλων ηλεκτρονικών μέσων λαχανικών διατηρημένων (κονσέρβες), κατεψυγμένων, αποξηραμένων και μαγειρεμένων, βρώσιμων ελαίων, ρυζιού, αλεύρου και παρασκευασμάτων από δημητριακά, άρτου, ξιδιού, σάλτσων (καρυκευμάτων)· Κλάση 43 — υπηρεσίες εστιατορίου, εστιατόρια αυτοεξυπηρέτησης, καφετέριες·
- να καταδικάσει το EUIPO και, καθόσον παρίσταται ανάγκη, την παρεμβαίνουσα (Ffauf SA) στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου·
- να καταδικάσει την παρεμβαίνουσα, Ffauf SA, στα δικαστικά έξοδα των συνεκδικασθεισών προσφυγών R 359/2015-5 και R 409/2015-5 ενώπιον του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 1, και του άρθρου 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009 και του κανόνα 22, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 2868/95.
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή-αγωγή της 3ης Μαΐου 2018 — Mauritsch κατά INEA

(Υπόθεση T-271/18)

(2018/C 231/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Walter Mauritsch (Βιέννη, Αυστρία) (εκπρόσωποι: S. Rodrigues και A. Champetier, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενος: Εκτελεστικός Οργανισμός Καινοτομίας και Δικτύων (INEA)

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: W.M.) ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει, πρώτον, την απόφαση του καθού-εναγομένου της 24ης Ιανουαρίου 2018, με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση του W.M. της 4ης Οκτωβρίου 2017, και, δεύτερον, την απόφαση του καθού-εναγομένου της 2ας Αυγούστου 2017, με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση του W.M. της 10ης Απριλίου 2017 περί αποζημίωσης·
- να υποχρεώσει τον καθού-εναγόμενο να καταβάλει εντόκως αποζημίωση στον W.M. για την υλική ζημία που ο δεύτερος ισχυρίζεται ότι υπέστη συνεπεία σφάλματος του πρώτου, το οποίο είχε ως αποτέλεσμα ο W.M. να χάσει το επίδομα ανεργίας για περίοδο τριών ετών, και

— να καταδικάσει τον καθού-εναγόμενο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο W.M. προβάλλει ότι ο INEA δεν του παρέσχε δέουσα και σαφή πληροφόρηση όσον αφορά τα δικαιώματά του κοινωνικής ασφαλίσεως στην περίπτωση αρνήσεώς του να υπογράψει την ανανέωση της συμβάσεώς του εργασίας. Ο W.M. προβάλλει ότι δεν ήταν σε θέση να γνωρίζει ότι η άρνησή του να υπογράψει την εν λόγω ανανέωση θα εκλαμβάνονταν ως παραίτηση. Ως εκ τούτου, ο W.M. δεν έλαβε αναγκαίες πληροφορίες και ο καθού-εναγόμενος παρέβη το καθήκον του επιμελείας και παραβίασε την αρχή της χρηστής διοικήσεως, η οποία κατοχυρώνεται στο άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Προσφυγή της 27ης Απριλίου 2018 — Julius-K9 κατά EUIPO — El Corte Inglés (K9 UNIT)

(Υπόθεση T-276/18)

(2018/C 231/51)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Julius-K9 Zrt (Szigetszentmiklós, Ουγγαρία) (εκπρόσωπος: G. Jambrik, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: El Corte Inglés, SA (Μαδρίτη, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης K9 UNIT — Υπ' αριθ. 14 590 831 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 22ας Φεβρουαρίου 2018 στην υπόθεση R 1432/2017-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος ακύρωσης

— Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001.

Προσφυγή της 4ης Μαΐου 2018 — Zitro IP κατά EUIPO (PICK & WIN MULTISLOT)

(Υπόθεση T-277/18)

(2018/C 231/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Zitro IP Sàrl (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: A. Canela Giménez, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης PICK & WIN MULTISLOT — Υπ' αριθ. 16 071 946 αίτηση καταχώρισης

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 14/3/2018 στην υπόθεση R 978/2017-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001.

Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2018 — Alliance Pharmaceuticals κατά EUIPO — AxiCorp (AXICORP ALLIANCE)

(Υπόθεση T-279/18)

(2018/C 231/53)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Alliance Pharmaceuticals Ltd (Wiltshire, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: M. Edenborough, QC)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: AxiCorp GmbH (Friedrichsdorf/Ts, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση του σήματος AXICORP ALLIANCE — Υπ' αριθ. 1 072 913 διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 7ης Φεβρουαρίου 2018 στην υπόθεση R 1473/2017-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- εναλλακτικώς, να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών ώστε να αναπεμφθεί η υπόθεση ενώπιον του τμήματος προσφυγών προκειμένου να αποφανθεί αυτό εκ νέου επί της ανακοπής βάσει των άρθρων 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 8, παράγραφος 5, καθώς και βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 4·

- να καταδικάσει το EUIPO να καταβάλει στην προσφεύγουσα τα έξοδα στα οποία αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο της παρούσας προσφυγής και στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών. Εναλλακτικώς, σε περίπτωση που η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών παρέμβει, να καταδικάσει το καθού και την παρεμβαίνουσα να καταβάλουν στην προσφεύγουσα, από κοινού και εις ολόκληρον, τα έξοδα στα οποία αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο της παρούσας προσφυγής και στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001.
- Το τμήμα προσφυγών εκτίμησε εσφαλμένα τα χαρακτηριστικά των προγενέστερων καταχωρισμένων σημάτων και, κατά συνέπεια, έκρινε ότι τα προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία για τη χρήση δεν κατεδείκνυαν ουσιαστική χρήση για τα προϊόντα με τα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά.

Προσφυγή της 4ης Μαΐου 2018 — M. I. Industries κατά EUIPO — Natural Instinct (Nature's Variety Instinct)

(Υπόθεση T-287/18)

(2018/C 231/54)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: M. I. Industries, Inc. (Λίνκολν, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: M. Montañá Mora, S. Sebe Marin, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Natural Instinct Ltd (Camberley, Ηνωμένο Βασίλειο)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Nature's Variety Instinct — Υπ' αριθ. 14 290 647 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 6ης Μαρτίου 2018 στην υπόθεση R 1659/2017-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO και –ενδεχομένως– την ανακόπτουσα να καταβάλουν από κοινού και εις ολόκληρον τα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001.
-

Προσφυγή της 4ης Μαΐου 2018 — M. I. Industries κατά EUIPO — Natural Instinct (NATURE'S VARIETY INSTINCT)**(Υπόθεση T-288/18)**

(2018/C 231/55)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: M. I. Industries, Inc. (Λίνκολν, Νεμπράσκα, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: M. Montañá Mora και S. Sebe Marin, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Natural Instinct Ltd (Camberley, Ηνωμένο Βασίλειο)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης NATURE'S VARIETY INSTINCT — Υπ' αριθ. 14 290 589 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 28ης Φεβρουαρίου 2018 στην υπόθεση R 1658/2017-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO και –ενδεχομένως– την ανακόπτουσα να καταβάλουν από κοινού και εις ολόκληρον τα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001.

Προσφυγή της 4ης Μαΐου 2018 — Agmin Italy κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-290/18)**

(2018/C 231/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Agmin Italy SpA (Βερόνα, Ιταλία) (εκπρόσωπος: F. Guardascione, avvocato)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- προκαταρκτικώς, να κρίνει και να κηρύξει άκυρη ή/και ανίσχυρη ή/και μη παράγουσα έννομα αποτελέσματα ή/και ανυπόστατη την προσβαλλόμενη απόφαση, λόγω παραβίασεως νόμου, παραβίασεως της αρχής του διαχωρισμού της ανακριτικής και της αποφασιστικής εξουσίας, παραβίασεως της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως, υπερβάσεως εξουσίας σε σχέση με παραμόρφωση και εσφαλμένη αξιολόγηση των πραγματικών περιστατικών, πρόδηλης έλλειψης λογικής ακολουθίας και αντιφατικότητας, καθώς και λόγω μη διεξαγωγής αποδείξεων και άνισης μεταχειρίσεως και για κάθε άλλο προσβαλλόμενο λόγο, καθώς και κάθε άλλη προγενέστερη ή μεταγενέστερη καθώς και συναφή ή/και σχετική με την προμνησθείσα πράξη, με κάθε προκύπτουσα έννομη συνέπεια·
- εν πάση περιπτώσει, να ακυρώσει την απόφαση της ΓΔ Γειτονίας και Διαπραγματεύσεων για τη Διεύρυνση (ΓΔ NEAR), της 7ης Μαρτίου 2018 (ARES — 2018 — 1288022), η οποία κοινοποιήθηκε στις 9 Μαρτίου 2018, κατά το προσβαλλόμενο με την προσφυγή μέρος και, ως εκ τούτου, να ακυρώσει τις σχετικές κυρώσεις·
- επικουρικώς, να διατάξει την άρση ή τη μείωση της επιβληθείσας στην Agmin κυρώσεως ως υπερβολικής και δυσανάλογης σε σχέση με την πραγματική συμπεριφορά της Agmin·
- επικουρικώς, να αναγνωρίσει ότι τα εκτιθέμενα πραγματικά περιστατικά είναι κρίσιμα και επιτρέπουν την αποκατάσταση της Agmin κατά το άρθρο 106, παράγραφος 9, του κανονισμού 966/2012·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση προσφυγή βάλλει κατά της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 7ης Μαρτίου 2018 (ARES — 2018 — 1288022), με την οποία η προσφεύγουσα αποκλείστηκε από τη συμμετοχή στις διαδικασίες υποβολής προσφορών για την κατανομή ενισχύσεων χρηματοδοτούμενων από τον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το Ταμείο Αναπτύξεως της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το μέγιστο προβλεπόμενο στο άρθρο 106, παράγραφος 14, στοιχείο γ', του κανονισμού 966/2012⁽¹⁾ χρονικό διάστημα τριών ετών, καθώς και της δημοσιεύσεως στον διαδικτυακό τόπο της Επιτροπής, κατόπιν μη παραδόσεως των παραγγελλθέντων εμπορευμάτων (παρτίδες 9 και 11) εντός των συμφωνηθεισών στη σύμβαση προμήθειας ENPI/2014/351-804 προθεσμιών και της μη αντικαταστάσεως της εγγυήσεως (pre-financing guarantee, ύψους 89 430,71 ευρώ) που χορήγησε η Agmin στην αναθέτουσα αρχή στις 19 Νοεμβρίου 2014, επειδή αυτή είχε εκδοθεί από πρόσωπο το οποίο, βάσει των πληροφοριών που έλαβε η Banca d'Italia, είχε δικαίωμα να χορηγεί εγγυήσεις μόνο υπέρ τραπεζών και χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων εξουσιοδοτημένων να χορηγούν πιστώσεις, αλλά όχι υπέρ άλλων προσώπων ή οντοτήτων, όπως η αναθέτουσα αρχή.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. υπέρβαση εξουσίας, μεταξύ άλλων, σε σχέση με παραβίαση της αρχής του διαχωρισμού της ανακριτικής και της αποφασιστικής εξουσίας και της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως, πρόδηλη έλλειψη λογικής ακολουθίας και έλλειψη αιτιολογίας·
2. παραβίαση ή/και εσφαλμένη εφαρμογή των «Principles of European Contract Law 2002», αρχών οι οποίες εφαρμόζονται βάσει του άρθρου 41 των γενικών όρων της συμβάσεως· και
3. παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας των κυρώσεων κατά την έννοια του άρθρου 5 ΣΕΕ, καθόσον η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επέλεξε να επιβάλει στην Agmin τη μέγιστη εφαρμοστέα ποινή των τριών ετών.

Ειδικότερα, η προσφεύγουσα εκτιμά ότι η προσβαλλόμενη απόφαση θίγει τα δικαιώματά της, καθόσον, κατά την έκδοσή της, η Επιτροπή δεν έλαβε δεόντως υπόψη το γεγονός ότι η μη παράδοση οφειλόταν στην καθοριστική ή, επικουρικώς, συντρέχουσα ευθύνη της αναθέτουσας αρχής, η οποία, κατά τρόπο αυθαίρετο και αδικαιολόγητο, αρνήθηκε την αντικατάσταση του προμηθευτή των αγαθών με άλλον παραγωγό, ο οποίος είχε δηλώσει διαθέσιμος να προμηθεύσει προϊόντα ποιότητας εφάμιλλης ή ανώτερης της προσδιοριζόμενης στις προβλεπόμενες στην προκήρυξη τεχνικές προδιαγραφές.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου (ΕΕ L 298 της 26.10.2012).

Προσφυγή της 7ης Μαΐου 2018 — Biedermann Technologies κατά EUIPO (Compliant Constructs)

(Υπόθεση T-291/18)

(2018/C 231/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Biedermann Technologies GmbH & Co. KG (Donaueschingen, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Jacob, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «Compliant Constructs» — Υπ' αριθ. 16 125 461 αίτηση καταχώρισης

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 5ης Μαρτίου 2018 στην υπόθεση R 1626/2017-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να κρίνει ότι πρέπει να πραγματοποιηθεί η καταχώριση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι ακύρωσης

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 7ης Μαΐου 2018 — Polskie Linie Lotnicze «LOT» κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-296/18)

(2018/C 231/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Polskie Linie Lotnicze «LOT» S.A. (Βαρσοβία, Πολωνία) (εκπρόσωπος: M. Jeżewski, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει επτά λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη τις διατάξεις της Συνθήκης που αφορούν και ρυθμίζουν άμεσα ή έμμεσα τις προϋποθέσεις εγκρίσεως μιας συγκεντρώσεως, ιδίως δε τα άρθρα 101 και 102 της Συνθήκης και τις διατάξεις που θεσπίστηκαν προς εφαρμογή τους, δηλαδή, μεταξύ άλλων, το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', και το άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 139/2004, διότι δεν αξιολόγησε πλήρως τα αρνητικά αποτελέσματα της συγκεντρώσεως στον ανταγωνισμό όπως, μεταξύ άλλων, τα αποτελέσματα της συγκεντρώσεως στις σχετικές αγορές που προσδιορίζονται βάσει του μοντέλου O&D. Από την αξιολόγηση της συγκεντρώσεως βάσει του μοντέλου O&D προκύπτει, εντούτοις, μια σειρά στρεβλώσεων του ανταγωνισμού λόγω της συγκεντρώσεως αυτής.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλει ότι η Επιτροπή εκτίμησε εσφαλμένα τα αποτελέσματα της συγκεντρώσεως όσον αφορά τη δυνατότητα παροχής υπηρεσιών αεροπορικής μεταφοράς επιβατών και τους θιγόμενους από τη συγκέντρωση αερολιμένες, με αποτέλεσμα να υποπέσει σε σοβαρή και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Μια δέουσα αναλυτική εξέταση της συγκεντρώσεως θα είχε οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι η συγκέντρωση θα έχει αντίθετα προς τον ανταγωνισμό αποτελέσματα, συναπαγόμενη, μεταξύ άλλων, τη δεσπόζουσα θέση της Lufthansa σε ορισμένους αερολιμένες.
3. Με τον τρίτο λόγο υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη τον κανονισμό 95/93 παραβιάζοντας τις αρχές της ουδετερότητας, της διαφάνειας και της απαγορεύσεως των διακρίσεων σε σχέση με την κατανομή του διαθέσιμου χρόνου χρήσεως (slots) σε ορισμένους αερολιμένες.
4. Με τον τέταρτο λόγο διατείνεται ότι η Επιτροπή παρέβη τις κατευθυντήριες γραμμές για την αξιολόγηση των οριζόντιων συγκεντρώσεων, διότι δεν εξέτασε αν η προβαλλόμενη βελτίωση της αποτελεσματικότητας χάριν της συγκεντρώσεως αυτής θα αντισταθμίζε τα αντίθετα προς τον ανταγωνισμό αποτελέσματά της.
5. Με τον πέμπτο λόγο υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη τις διατάξεις της Συνθήκης και τις διατάξεις που θεσπίστηκαν προς εφαρμογή τους, επιβάλλοντας στη Lufthansa δεσμεύσεις που δεν αντισταθμίζουν την οφειλόμενη στη συγκέντρωση μείζονα στρέβλωση του ανταγωνισμού.
6. Με τον έκτο λόγο προβάλλει ότι η Επιτροπή παρέβη τις διατάξεις της Συνθήκης, ιδίως δε το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, και τις διατάξεις που θεσπίστηκαν προς εφαρμογή τους, διότι δεν έλαβε υπόψη την οφειλόμενη στη συγκέντρωση στρέβλωση του ανταγωνισμού στην εσωτερική αγορά στο πλαίσιο της κρατικής ενισχύσεως που χορηγήθηκε στην Air Berlin.
7. Με τον έβδομο λόγο υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 296 ΣΛΕΕ διότι δεν αιτιολόγησε επαρκώς την απόφασή της.

Προσφυγή της 13ης Μαΐου 2018 — Yanukovich κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-300/18)

(2018/C 231/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Viktor Feodorovich Yanukovich (Ροστόφ επί του Ντον, Ρωσία) (εκπρόσωπος: T. Beazley, QC)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2018/333 του Συμβουλίου της 5ης Μαρτίου 2018 ⁽¹⁾ και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/326 του Συμβουλίου της 5ης Μαρτίου 2018 ⁽²⁾, καθόσον αφορούν τον προσφεύγοντα· και
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει επτά λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι ο προσφεύγων δεν πληρούσε τα απαιτούμενα κριτήρια για να περιληφθεί στον κατάλογο κατά τον χρόνο εκδόσεως των πράξεων. Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν έλαβε υπόψη και δεν εξέτασε προσηκόντως όλα τα υποβληθέντα ενώπιόν του στοιχεία, ενώ επίσης επέδειξε ιδιαίτερος επιλεκτική συμπεριφορά κατά την αξιολόγηση των στοιχείων που έλαβε υπόψη. Μεταξύ των επιχειρημάτων που προβάλλονται προς στήριξη αυτού του λόγου καταλέγονται τα εξής: κατά του προσφεύγοντος κινήθηκε απλώς προδικαστική έρευνα, η οποία είναι στάσιμη επί του παρόντος και η οποία δεν αρκεί για να γίνει δεκτό ότι πληρούται το απαιτούμενο κριτήριο. Επίσης, τα στοιχεία επί των οποίων το Συμβούλιο βάσισε την απόφασή του για τη διατήρηση του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο είναι απολύτως ανεπαρκή, ενέχουν αντιφάσεις και δεν στηρίζονται σε κανένα αποδεικτικό στοιχείο.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καταχωρίζοντας το όνομα του προσφεύγοντος στον κατάλογο των προσώπων σε βάρος των οποίων ισχύουν τα επίμαχα μέτρα. Περιλαμβάνοντας εκ νέου το όνομα του προσφεύγοντος, παρά την πρόδηλη έλλειψη σχέσεως μεταξύ των προβληθέντων «λόγων» καταχώρισε και των εφαρμοστέων κριτηρίων, το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη. Επιπλέον, τα στοιχεία που προβάλλονται προς στήριξη του πρώτου λόγου ακυρώσεως αφορούν και τον δεύτερο.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι το Συμβούλιο δεν τήρησε την υποχρέωσή του αιτιολογήσεως. Το Συμβούλιο δεν προσδιόρισε τους ειδικούς και συγκεκριμένους λόγους για τους οποίους καταχώρισε το όνομα του προσφεύγοντος. Η παρατιθέμενη στην έκτη τροποποιητική απόφαση και στον έκτο τροποποιητικό κανονισμό «αιτιολογία» για την καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος (εκτός από εσφαλμένη) είναι επίσης στερεότυπη, ακατάλληλη και μη προσηκόντως εξειδικευμένη.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας του προσφεύγοντος ή/και ότι αυτός στερήθηκε αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας. Μεταξύ άλλων, το Συμβούλιο δεν επικοινωνήσε προσηκόντως με τον προσφεύγοντα ώστε αυτός να υποβάλει τις παρατηρήσεις του πριν το όνομά του καταχωριστεί εκ νέου στον κατάλογο, ο δε προσφεύγων δεν είχε κατά προσήκοντα και δίκαιο τρόπο τη δυνατότητα να διορθώσει σφάλματα ή να προβάλει στοιχεία σχετικά με την προσωπική κατάσταση του. Σε κανένα στάδιο της διαδικασίας δεν υπήρξε μεταξύ Συμβουλίου και προσφεύγοντος κοινοποίηση σοβαρών, αξιόπιστων ή συγκεκριμένων αποδεικτικών στοιχείων που να δικαιολογούν την επιβολή των περιοριστικών μέτρων.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι το Συμβούλιο δεν είχε στη διάθεσή του προσηκόνουσα νομική βάση για την έκτη τροποποιητική απόφαση και τον έκτο τροποποιητικό κανονισμό. Μεταξύ των επιχειρημάτων που στηρίζουν αυτόν τον λόγο καταλέγονται τα εξής: Πρώτον, στην έκτη τροποποιητική απόφαση δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις για να στηριχθεί το Συμβούλιο στο άρθρο 29 ΣΕΕ. Μεταξύ άλλων: (i) Οι σκοποί τους οποίους ρητώς επικαλέσθηκε το Συμβούλιο αποτελούν απλώς αόριστους ισχυρισμούς· (ii) η νομική βάση την οποία επικαλείται το Συμβούλιο ουδόλως συνδέεται επαρκώς με τον προσήκοντα δικαστικό έλεγχο που επιτάσσουν οι περιστάσεις, και (iii) η επιβολή περιοριστικών μέτρων σε βάρος του προσφεύγοντος ισοδυναμεί στην πράξη με υποστήριξη και νομιμοποίηση της συμπεριφοράς του νέου ουκρανικού καθεστώτος, το οποίο υπονομεύει το ίδιο τον σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας και το κράτος δικαίου και παραβιάζει κατά σύστημα τα ανθρώπινα δικαιώματα. Δεύτερον, δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις ώστε να χωρεί επίκληση του άρθρου 215 ΣΛΕΕ, καθόσον δεν υφίσταται έγκυρη απόφαση βάσει του τίτλου V, κεφάλαιο 2, ΣΕΕ. Τρίτον, δεν υφίσταται επαρκής σύνδεσμος με την υπόθεση ώστε να χωρεί επίκληση του άρθρου 215 ΣΛΕΕ κατά του προσφεύγοντος.
6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται κατάχρηση εξουσίας εκ μέρους του Συμβουλίου. Ο πραγματικός σκοπός που επιδιώκει το Συμβούλιο εφαρμόζοντας την έκτη τροποποίηση των επίμαχων νομικών πράξεων δεν είναι η επίτευξη των διακηρυγμένων στις πράξεις αυτές σκοπών, καθόσον πρόκειται κατ' ουσίαν για προσπάθεια προστατισμού του σημερινού ουκρανικού καθεστώτος (προκειμένου η Ουκρανία να αναπτύξει στενότερες σχέσεις με την Ευρωπαϊκή Ένωση). Τα κριτήρια καταχώρισεως συνιστούν έκτακτη και πλήρη εξουσιοδότηση συνάδουσα με τους σκοπούς που επιδιώκει το Συμβούλιο.

7. Με τον έβδομο λόγο προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων ιδιοκτησίας του προσφεύγοντος, όπως αυτά κατοχυρώνονται βάσει του άρθρου 17, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η προσβολή αυτή οφείλεται ιδίως στο ότι τα περιοριστικά μέτρα θίγουν κατά τρόπο αδικαιολόγητο και δυσανάλογο τα δικαιώματά του, καθόσον, μεταξύ άλλων: (i) ουδόλως προκύπτει ότι τα κεφάλαια τα οποία προβάλλεται ότι υπεξάιρεσε ο προσφεύγων θεωρούνται ότι μεταφέρθηκαν εκτός ουκρανικής επικράτειας· (ii) δεν είναι ούτε αναγκαίο ούτε προσηκόν να δεσμευθεί το σύνολο των περιουσιακών στοιχείων του προσφεύγοντος, καθόσον οι ουκρανικές αρχές έχουν επί του παρόντος υπολογίσει το ύψος των προβαλλομένων ζημιών στο πλαίσιο των εκκρεμουσών ποινικών υποθέσεων κατά του προσφεύγοντος.

- (¹) Απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2018/333 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2018, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων εν όψει της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2018, L 63, σ. 48).
- (²) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2018/326 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2018, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 208/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2018, L 63, σ. 5).

Προσφυγή της 13ης Μαΐου 2018 — Yanukovich κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-301/18)

(2018/C 231/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Oleksandr Viktorovich Yanukovich (Αγία Πετρούπολη, Ρωσία) (εκπρόσωπος: T. Beazley, QC)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2018/333 του Συμβουλίου της 5ης Μαρτίου 2018 (¹) και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/326 του Συμβουλίου της 5ης Μαρτίου 2018 (²), καθόσον αφορούν τον προσφεύγοντα· και
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει επτά λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι ο προσφεύγων δεν πληρούσε τα απαιτούμενα κριτήρια για να περιληφθεί στον κατάλογο κατά τον χρόνο εκδόσεως των πράξεων. Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν έλαβε υπόψη και δεν εξέτασε προσηκόντως όλα τα υποβληθέντα ενώπιόν του στοιχεία, ενώ επίσης επέδειξε ιδιαιτέρως επιλεκτική συμπεριφορά κατά την αξιολόγηση των στοιχείων που έλαβε υπόψη. Μεταξύ των επιχειρημάτων που προβάλλονται προς στήριξη αυτού του λόγου καταλέγονται τα εξής: κατά του προσφεύγοντος κινήθηκε απλώς προδικαστική έρευνα, η οποία είναι στάσιμη επί του παρόντος και η οποία δεν αρκεί για να γίνει δεκτό ότι πληρούται το απαιτούμενο κριτήριο. Επίσης, τα στοιχεία επί των οποίων το Συμβούλιο βάσισε την απόφασή του για τη διατήρηση του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο είναι απολύτως ανεπαρκή, ενέχουν αντιφάσεις και δεν στηρίζονται σε κανένα αποδεικτικό στοιχείο.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καταχωρίζοντας το όνομα του προσφεύγοντος στον κατάλογο των προσώπων σε βάρος των οποίων ισχύουν τα επίμαχα μέτρα. Περιλαμβάνοντας εκ νέου το όνομα του προσφεύγοντος, παρά την πρόδηλη έλλειψη σχέσεως μεταξύ των προβληθέντων «λόγων» καταχώρισε και των εφαρμοστέων κριτηρίων, το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη. Επιπλέον, τα στοιχεία που προβάλλονται προς στήριξη του πρώτου λόγου ακυρώσεως αφορούν και τον δεύτερο.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι το Συμβούλιο δεν τήρησε την υποχρέωσή του αιτιολογήσεως. Το Συμβούλιο δεν προσδιόρισε τους ειδικούς και συγκεκριμένους λόγους για τους οποίους καταχώρισε το όνομα του προσφεύγοντος. Η παρατιθέμενη στην έκτη τροποποιητική απόφαση και στον έκτο τροποποιητικό κανονισμό «αιτιολογία» για την καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος (εκτός από εσφαλμένη) είναι επίσης στερεότυπη, ακατάλληλη και μη προσηκόντως εξειδικευμένη.

4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας του προσφεύγοντος ή/και ότι αυτός στερήθηκε αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας. Μεταξύ άλλων, το Συμβούλιο δεν επικοινωνήσε προσηκόντως με τον προσφεύγοντα ώστε αυτός να υποβάλει τις παρατηρήσεις του πριν το όνομά του καταχωρισθεί εκ νέου στον κατάλογο, ο δε προσφεύγων δεν είχε κατά προσήκοντα και δίκαιο τρόπο τη δυνατότητα να διορθώσει σφάλματα ή να προβάλει στοιχεία σχετικά με την προσωπική κατάσταση του. Σε κανένα στάδιο της διαδικασίας δεν υπήρξε μεταξύ Συμβουλίου και προσφεύγοντος κοινοποίηση σοβαρών, αξιόπιστων ή συγκεκριμένων αποδεικτικών στοιχείων που να δικαιολογούν την επιβολή των περιοριστικών μέτρων.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι το Συμβούλιο δεν είχε στη διάθεσή του προσηκούμενη νομική βάση για την έκτη τροποποιητική απόφαση και τον έκτο τροποποιητικό κανονισμό. Μεταξύ των επιχειρημάτων που στηρίζουν αυτόν τον λόγο καταλέγονται τα εξής: Πρώτον, στην έκτη τροποποιητική απόφαση δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις για να στηριχθεί το Συμβούλιο στο άρθρο 29 ΣΕΕ. Μεταξύ άλλων: (i) Οι σκοποί τους οποίους ρητώς επικαλέσθηκε το Συμβούλιο αποτελούν απλώς αόριστους ισχυρισμούς· (ii) η νομική βάση την οποία επικαλείται το Συμβούλιο ουδόλως συνδέεται επαρκώς με τον προσήκοντα δικαστικό έλεγχο που επιτάσσουν οι περιστάσεις, και (iii) η επιβολή περιοριστικών μέτρων σε βάρος του προσφεύγοντος ισοδυναμεί στην πράξη με υποστήριξη και νομιμοποίηση της συμπεριφοράς του νέου ουκρανικού καθεστώτος, το οποίο υπονομεύει το ίδιο τον σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας και το κράτος δικαίου και παραβιάζει κατά σύστημα τα ανθρώπινα δικαιώματα. Δεύτερον, δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις ώστε να χωρεί επίκληση του άρθρου 215 ΣΛΕΕ, καθόσον δεν υφίσταται έγκυρη απόφαση βάσει του τίτλου V, κεφάλαιο 2, ΣΕΕ. Τρίτον, δεν υφίσταται επαρκής σύνδεσμος με την υπόθεση ώστε να χωρεί επίκληση του άρθρου 215 ΣΛΕΕ κατά του προσφεύγοντος.
6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται κατάχρηση εξουσίας εκ μέρους του Συμβουλίου. Ο πραγματικός σκοπός που επιδιώκει το Συμβούλιο εφαρμόζοντας την έκτη τροποποίηση των επίμαχων νομικών πράξεων δεν είναι η επίτευξη των διακηρυγμένων στις πράξεις αυτές σκοπών, καθόσον πρόκειται κατ' ουσίαν για προσπάθεια προσεταιρισμού του σημερινού ουκρανικού καθεστώτος (προκειμένου η Ουκρανία να αναπτύξει στενότερες σχέσεις με την Ευρωπαϊκή Ένωση). Τα κριτήρια καταχωρίσεως συνιστούν έκτακτη και πλήρη εξουσιοδότηση συνάδουσα με τους σκοπούς που επιδιώκει το Συμβούλιο.
7. Με τον έβδομο λόγο προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων ιδιοκτησίας του προσφεύγοντος, όπως αυτά κατοχυρώνονται βάσει του άρθρου 17, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η προσβολή αυτή οφείλεται ιδίως στο ότι τα περιοριστικά μέτρα θίγουν κατά τρόπο αδικαιολόγητο και δυσανάλογο τα δικαιώματά του, καθόσον, μεταξύ άλλων: (i) ουδόλως προκύπτει ότι τα κεφάλαια τα οποία προβάλλεται ότι υπεξείρασε ο προσφεύγων θεωρούνται ότι μεταφέρθηκαν εκτός ουκρανικής επικράτειας· (ii) δεν είναι ούτε αναγκαίο ούτε προσηκόν να δεσμευθεί το σύνολο των περιουσιακών στοιχείων του προσφεύγοντος, καθόσον οι ουκρανικές αρχές έχουν επί του παρόντος υπολογίσει το ύψος των προβαλλομένων ζημιών στο πλαίσιο των εκκρεμουσών ποινικών υποθέσεων κατά του προσφεύγοντος.

⁽¹⁾ Απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2018/333 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2018, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων εν όψει της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2018, L 63, σ. 48).

⁽²⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2018/326 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2018, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 208/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων εν όψει της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2018, L 63, σ. 5).

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL